Illusionen om Israel raserad

Steve Wohlberg

En judisk Bibeltroende avslöjar de falska profetiorna om Israel, templet och Armageddon

Översatt av CHFN

Förord
av
Doug Batchelor

Redaktör på ”Amazing facts radio, Tv ministries”

Bibeln är en bok för alla människor, men den kretsar kring ett specifikt folk, judarna. Det är omöjligt att ha en klar bild av slutliga händelser utan att först ha en korrekt förståelse av den judiska nationens sanna plats i profetian.

Som judisk kristen är jag djupt oroad över de allmänt accepterade snedvridningarna angående det moderna Israel och profetior. När Jesus kom första gången var det judiska folket inte beredda att ta emot honom eftersom de hade missförstått profetiorna om hans rike. När han dog på korset var till och med hans egna lärjungar förvirrade. De letade efter ett bokstavligt rike, där Messias skulle störta deras fiender så att de kunde återta den jordiska härligheten från Solomons tid. Men när Jesus kom första gången, kom han för att upprätta ett andligt rike. (Luke 17:21)

Nu, precis innan hans andra ankomst, upprepar den kristna världen den judiska nationens misstag. Människor vänder de andliga sakerna till bokstavliga och andlig gör sedan den vanliga bokstaven! Tragedin är att de under processen sätter sig upp för en förödande besvikelse.

Steve Wohlberg avslöjar modigt dessa populära men farliga missuppfattningar i en tydlig och progressiv stil som är obestridlig för ärliga Bibelstudenter. Be, läs och håll fast i din plats!
– Doug Bachelor

Innehåll

Författarens introduktion

Den här boken är explosiv. Fokus är Israel och Bibelns profetior.

Strax före gryning fredagsmorgonen den 27 jan 1984 klättrade en liten grupp israeliska extremister över den yttre muren som omger det muslimskt kontrollerade tempelberget inne i Jerusalem. I skydd av mörkret och med över 110kg sprängämnen begav de sig rakt mot en av islams heligaste platser, den gyllene Klippdomen (Golden Dome of the rock). En obeväpnad muslimsk vakt såg dem och larmade israelisk polis som jagade iväg dem. Deras avbrutna mål var att spränga den muslimska kupolen, vilket skulle ha förberett vägen för återuppbyggnaden av ett tredje judiskt tempel på samma plats.

Det Högsta Muslimska rådet, som övervakar Tempelberget och Klippdomen, varnade direkt: "Om explosionsförsöket hade lyckats skulle alla arabländer omedelbart ha inlett ett heligt krig mot Israel." En judisk tidning i östra Jerusalem tillade, "Det skulle ha varit årtiondets katastrof." Den misslyckade komplotten fick bokstavligen hela Jerusalem att rysa vid tanken på de resulterande "upploppen och massmorden".

Kan en framtida händelse som den här leda till det Bibliska slaget vid Harmagedon? Kommer denna sista strid att centreras i Mellanöstern? Kan det utlösas av återuppbyggnaden av ett tredje judiskt tempel i Jerusalem? Förutsäger Bibelns profetior verkligen "ett sista heligt krig mot Israel?" Idag skulle bokstavligen miljoner kristna runt om i världen svara ett rungande "JA" på alla dessa frågor!

Ett sådant exempel kan finnas i boken ”A Cup of Trembling” av bästsäljande författaren Dave Hunt. Bakre omslaget förklarar, "Händelser i Mellanöstern pekar nästan dagligen mot att vi rör oss mot den stora finalen, tiden för det största lidandet för det judiska folket över hela världen, vilket kommer att klimaxeras i det skrämmande slaget vid Harmagedon och Messias härliga återkomst för att rädda Israel och regera över världen från Davids återupprättade tron i Jerusalem."

Just nu, över hela Jorden, diskuteras just dessa frågor i böcker, i tidningar, i videor, på radio, från predikarstolen, i seminarier, på Internet och på Bibelprofeti-konferenser. Om du bara öppnar dina öron, kommer du att höra kristna tala om Mellanöstern, Jerusalem, judarna, ett tredje tempel, Harmagedon och världens ände.

Förutom ”A Cup of Trembling” är följande bara ett urval av otaliga böcker av evangeliska författare som uttrycker liknande övertygelser om Israels betydelse i Bibelns profetior:

• Planet Earth 2000 A.D., av Hal Lindsey. Kapitel 8 i boken heter "Israel – Centret av världens öde".

• 50 Remarkable Events pointing to the End, av Ed Dobson. Kapitel 3 heter "Israel: Guds fokus för framtiden."

• The Next 7 Great Events of the Future, av Randal Ross. Kapitel 2 heter "Erkännande av Israel som den glömda nyckeln till profetian om sluttiden."

• The Edge of Time, av Peter och Patti Lalonde. Kapitel 3 kallas "Tredje templet."

Enligt välrenommerade bibelprofetiforskare över hela världen var den viktigaste profetiska händelsen under 1900-talet, återfödelsen av staten Israel år 1948. Utgåvan av U.S. News & World Report den 15 dec 1997 innehöll en artikel med titeln "Mörka profetior". Författaren kommenterade, "Ingen enskild modern händelse har väckt mer apokalyptisk spänning ... än grundandet av staten Israel." Artikeln rapporterade att, enligt profetilärare nästan överallt, "när Förenta Nationerna auktoriserade Israel 1948, ... hade den slutliga nedräkningen börjat."

Även om det finns meningsskiljaktigheter bland kristna forskare som undervisar om Bibelns profetior, har majoriteten av dem vissa gemensamma kärnidéer. De flesta är övertygade om att följande fem händelser definitivt har förutspåtts i Guds ord: (1) Staten Israels återfödelse 1948, (2) återuppbyggnaden av ett tredje judiskt tempel på Tempelberget i Jerusalem, (3) En snart kommande "Sjuåriga period av stor vedermöda", (4) Antikrists uppkomst under denna vedermöda, som kommer att gå in i det återuppbyggda judiska templet och förkunna att han är Gud, (5) Ett sista krig mot nationen av Israel, vilket kommer att resultera i slaget vid Harmagedon.

Det är sant att det nu pågår förberedelser, bland religiösa judar i Jerusalem, för att återuppbygga ett tredje judiskt tempel. Det är också sant att uppriktiga kristna överallt nu kopplar samman händelser i Israel med världens ände. Och framför allt förutspår Uppenbarelseboken definitivt att slaget vid Harmagedon kommer att utkämpas! Men mitt i allt detta flyter ett stort bedrägeri. Detta bedrägeri är ännu farligare än det enorma isblocket som sänkte Titanic! För hela den kristna världens bästa är det dags att nu spränga sönder detta bedrägeri. Om det inte blir det kan det leda miljoner, inte till Atlantens botten, utan till sjön av eld och svavel.

Läs den här boken noggrant och under bön. Dess budskap kan rädda ditt liv.

Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Harmagedon.

Den sjunde ängeln tömde sin skål över luften. Och en stark röst gick ut från tronen i templet i himlen som sa: "Det har skett."

Och det kom då åska och blixtar, och en stor jordbävning, en så kraftig och stor jordbävning, att något liknande inte hade förekommit sedan människorna blev till på jorden.

Och den stora staden rämnade i tre delar, och folkens städer störtade samman, och det stora Babylon kom i åminnelse inför Gud, så att han räckte det bägaren med sin glödande vredes vin.

Alla öar flydde och bergen fanns inte mer.

Uppenbarelseboken 16:16-20

Kapitel 1

BROTTAS MED EN ÄNGEL

Har du någonsin hört talas om en brottningsmatch mellan en människa och en ängel? Så vitt vi vet har det bara hänt en gång i historien. Detaljerna i denna forntida berättelse, som finns nedtecknad i 1 Mos 32, kommer snart att få explosiv betydelse i vårt studium av Israel och Bibelns profetior.

Abraham levde för cirka 4 000 år sedan. Han fick så småningom en son som hette Isak, sedan fick Isak en son som hette Jakob. Det var Jakob som brottades med ängeln. Som ett resultat av den brottningsmatchen ändrade ängeln Jakobs namn till "Israel". För att förstå varför detta märkliga möte ägde rum och dess djupa innebörd för oss idag, måste vi först studera lite historia om Isak, Rebecka, Esau och Jakob som finns nedtecknad i 1 Mos 27.

"När Isak hade blivit gammal och hans ögon var så svaga att han inte kunde se", bestämde han sig för att välsigna Esau, sin förstfödde son, innan han dog (1 Mos 27:1-4). Men först skickade han ut Esau på fältet för att jaga efter en välsmakande måltid. Isaks hustru, Rebecka, hade andra planer. När hon insåg vikten av sin mans "sista välsignelse över den förstfödde", så eftersträvade hon den välsignelsen för sin yngre son, Jakob, som var mer andlig än Esau. Medan Esau var ute och jagade på fältet förberedde Rebecka snabbt en måltid och övertygade Jakob att ta maten till Isak medan han låtsades vara Esau (1 Mos 27:5-17).

När Jakob tog måltiden till sin far, ljög han och sade: "Jag är Esau, din förstfödde. Jag har gjort som du sade till mig. Sätt dig upp och ät av mitt vilt, så att du kan välsigna mig." Vers 19. När Isak frågade hur det kunde komma sig att han hade dödat ett djur så snabbt, ljög Jakob igen och sa: "Herren din Gud sände det i min väg." Vers 20. Misstänksamt frågade Isak: ”Är du verkligen min son Esau?” Jakob ljög då en tredje gång och sa: ”Ja”. Vers 24. Isak trodde till slut på detta bedrägeri och gav den förstföddes välsignelse till Jakob. Verserna 25-29.

Strax därefter kom Esau tillbaka från sin jaktresa, och då insåg Isak att han hade blivit lurad. Han sade till Esau: "Din bror kom med svek och tog din välsignelse." Vers 35. Då "hatade Esau Jakob" och sade i sitt hjärta: "Då ska jag döda min bror Jakob." Vers 41. Men Rebecka upptäckte Esaus komplott och skickade iväg Jakob till hennes släktingar i ett avlägset land, där han stannade i 20 år (1 Mos 27:43; 31:41). Jacob såg aldrig sin mamma igen.

1 Mos 32 beskriver vad som hände med Jakob 20 år senare på hans resa hem. Omgiven av en stor karavan av familj och tjänare skickade Jakob budbärare före gruppen för att berätta för Esau att han skulle komma. När dessa män kom tillbaka med beskedet att Esau var på väg att möta dem och att 400 soldater följde med honom, slog skräcken Jakobs hjärta. Han kände en djup skuldkänsla över sin tidigare bedrägerisynd och var rädd för sin familjs liv och säkerhet. Så Jakob "stod upp den natten" och "lämnades ensam" för att vädja till Gud om förlåtelse och befrielse, 1 Mos 32:22,24.

Då "Då brottades en man med honom ända tills gryningen kom". Vers 24. Hosea 12:4 säger att denna "man" egentligen var en ängel. Förutsättande att detta kunde vara hans arga bror Esau, kämpade Jakob för sitt liv hela natten. Sedan, vid gryningen, uppenbarade sig denna mäktiga främling, inte som en fiende, utan som sänd från himlen. Han rörde vid Jakobs lår, "så att höften gick ur led medan han brottades med honom." Vers 25.

Jakob insåg plötsligt att denna mäktige man nu möjligen var hans enda hopp. Nedbruten

och hjälplös höll han sig fast vid honom och sade: ”Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig.” Då sade han till honom: ”Vad är ditt namn?” Han svarade: ”Jakob.” Han sade: ”Du ska inte längre heta Jakob utan Israel, för du har kämpat med Gud och med människor och segrat.” Vers 26-28.

Detta är första gången som namnet "Israel" används i Bibeln. Sammanhanget avslöjar dess djupa andliga betydelse. I början var "Israel" ett speciellt namn som gavs till endast en man, Jakob, av Guds ängel. I Bibeln betyder människors namn mer än vad de gör idag. Då var namn ofta beskrivningar av människors karaktärer. Jacob betydde bokstavligen "bedragare" eller "skurk". När Esau upptäckte Jakobs bedrägerisynd, sade han till Isak: "Har han inte rätt Jakob?" 1 Mos 27:36. Sålunda var namnet "Jakob" en beskrivning av hans karaktär och av hans synd. När ängeln sa: "Vad heter du?" visste han redan svaret. Men han ville att Jakob skulle säga sitt eget namn, vilket representerade en ödmjuk bekännelse av och omvändning från sin synd. Jakob klarade provet, ångrade sig och insåg att han var helt beroende av Guds nåd.

Svaret, "Ditt namn skall inte längre heta Jakob, utan Israel”, avslöjade att Gud hade gett honom en ny karaktär! Sålunda var namnet "Israel" ett andligt namn, som symboliserade Jakobs andliga seger över hans tidigare bedrägerisynd. Med andra ord, mannen "Jakob" var nu ett andligt "Israel". Som vi snart kommer att se kommer denna sanning om ett andligt Israel att få explosiv betydelse i vårt studium av Israel och Bibelns profetior.

Israel hade 12 söner "som kom till Egypten". 2 Mos 1:1-5. En son, som hette Josef, hade många drömmar (1 Mos 37), men vi kommer tillbaka till denna punkt senare. Israels barn förökade sig i Egypten och tvingades till slaveri fram till Moses tid. Gud sa då till Mose: "Säg till Farao: Så säger Herren: Israel är min förstfödde son, ... Släpp min son”, 2 Mos 4:22, 23. Här är en viktig utveckling i Biblisk tanke. Namnet "Israel" utvidgas nu. Det syftar inte längre bara på Jakob, utan också på hans ättlingar. Nationen heter nu "Israel". Således gällde namnet "Israel" först en segerrik man, sedan ett folk. Det var Guds önskan att denna nya nation Israel också skulle segra, liksom Jakob, genom tron på Honom. Gud kallade denna nya nation Israel, "min son, min förstfödde." Kom ihåg det här, då det kommer att bli betydelsefullt senare i vår studie.

Nästa stycke nedan innehåller små fraser om nationen Israel som kan verka torra för dig till en början. Men fantastiska saker kan hända när du vattnar ett torrt frö. Dessa små fraser kommer snart att spira och växa till träd av höga betydelse när vi vänder oss till Nya testamentet. Lägg särskilt märke till dem.

Israel kallades "en vinstock" som Gud förde "ut ur Egypten". Psalm 80:8. Gud sade: "Men du, Israel, är min tjänare, ... ättling till Abrahams" Jesaja 41:8. Gud talade också om "min utvalda i Israel" i Jesaja 45:4. Återigen sade Gud genom Jesaja: "Se, min tjänare som jag stöder, min utvalde som min själ gläder sig över. Jag har sänt min Ande över honom. Han ska utbreda rätten bland hednafolken. Han ska inte skria eller ropa, inte låta sin röst höras på gatorna. Ett brutet strå ska han inte krossa, en tynande veke ska han inte släcka.” Jesaja 42:1-3. Alla dessa ord gällde ursprungligen nationen Israel. Glöm inte det.

Omkring 800 f.Kr., sade Herren genom profeten Hosea, "När Israel var ung fick jag honom kär, och ut ur Egypten kallade jag min son." Hosea 11:1. Men vid den här tiden hade nationen Israel, som Gud älskade, misslyckats med att leva upp till den andliga innebörden av sitt eget namn. Hon hade inte levt segrande. Gud förkunnade sorgset: "De offrar åt baalerna och tänder rökelse åt avgudabilderna." Hosea 11:2. Men Gud hade en speciell plan. Meningen "När Israel var ung fick jag honom kär, och ut ur Egypten kallade jag min son." är faktiskt som en tidsinställd bomb. I kapitel 2 kommer den versen att explodera med enorm betydelse när vi vänder oss till Nya testamentet.

Kapitel 2
En ny blick på Jesus Kristus

I det här kapitlet kommer vi att börja trycka på knappen som kommer att rasera "illusionen om Israel."

Ungefär 800 år hade gått sedan profeten Hoseas tid. Slutligen slog himlens profetiska klocka tolv. Då ”föddes Jesus i Betlehem i Judéen på kung Herodes dagar” Matt 2:1. Eftersom kung Herodes kände sig hotad av denna nyfödda, potentiella rival till sin tron, skickade han soldater som "och han lät döda alla pojkar i Betlehem" Matt 2:16. Men Gud varnade Josef innan slakten. "Se, Herrens ängel visar sig för Josef i en dröm och säger: " då visade sig en Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: "Stig upp och ta med dig barnet och dess mor och fly till Egypten! Stanna där tills jag säger till dig." Vers 13. Så familjen reste sig och "gav sig av till Egypten". Vers 14.

Meningen efter Matteus 2:14 är som en atombomb i sina profetiska implikationer. Under inspiration av den Helige Ande skrev Matteus att Josef, Maria och Jesus stannade kvar i Egypten "tills Herodes hade dött, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Ut ur Egypten kallade jag min son." Vers 15.

Uppfattade du vad du just läste? Matteus citerar Hosea 11:1, som i sitt historiska sammanhang syftade på att Israels nation kallades ut ur Egypten på Mose tid. Ändå tar evangelieskribenten här upp denna text och förklarar den sedan "uppfylld" i Jesus Kristus! Här börjar Matteus avslöja en princip som han sedan utvecklar genom hela sin bok. Aposteln Paulus lärde också ut samma princip, som vi snart kommer att se.

Kom ihåg att första gången namnet "Israel" används i Bibeln, är det ett andligt namn som ges till en man, vars namn var Jakob (1 Mos 32:28). Det namnet hade att göra med Jakobs andliga seger. Även så i början av Nya testamentet börjar samma namn tillämpas på en man, på den Segrande, på Jesus Kristus.

Det finns fantastiska paralleller mellan Israels historia och Jesu Kristi historia. I hebreisk historia åkte en ung man vid namn Josef, som hade drömmar, till Egypten. I Nya testamentet finner vi en annan man vid namn Josef, som hade drömmar och sedan åkte till Egypten. När Gud kallade Israel ut ur Egypten, kallade han den nationen "min son". 2 Mos 4:22. När Jesus kom ut ur Egypten, sade Gud: "Ur Egypten har jag kallat min son”, När Israels nation lämnade Egypten, gick folket genom Röda havet, De blev "i havet döpta." 1 Kor 10:2. I det tredje kapitlet av Matteus läser vi att Jesus döptes i Jordanfloden "för att uppfylla all rättfärdighet". Vers 15. Då kallade Gud Jesus, "min älskade Son." Vers 17.

Efter att israeliterna passerat genom Röda havet tillbringade de 40 år i vildmarken. Omedelbart efter att Jesus döpts i Jordanfloden, "leddes han upp av Anden till öknen" i 40 dagar (Matteus 4:1,2). Vid slutet av de 40 dagarna stod Jesus emot djävulens frestelser genom att citera tre Skrifter. Alla kom från Femte Moseboken, den boken som Gud gav till Israel i slutet av deras 40 år i öknen! Vad betyder det här? Det betyder att i Matteus bok upprepar Jesus Israels historia, punkt för punkt, och övervinner där de misslyckades. Han håller på att bli det nya Israel, Guds furste, den enda segerrike mannen som övervinner all synd.

Efter att ha botat ett stort antal människor, ”förbjöd Han dem strängt att avslöja vem han var, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja: Se min tjänare som jag utvalt, min älskade som min själ gläder sig över. Jag ska sända min Ande över honom, och han ska förkunna rätten för folken. Han ska inte gräla eller ropa, ingen ska höra

hans röst på gatorna. Ett brutet strå ska han inte krossa, en rykande veke ska han inte släcka, fram till det att han har fört rätten till seger.” Matt 12:16-20.

Här gör Matteus samma sak som han gjorde med Hosea 11:1. Han citerar Jesaja 42:1-3, som i sitt ursprungliga sammanhang hänvisade till Guds "tjänare", som var "Israel ... min tjänare". Jesaja 41:8. Återigen, under inspiration från den Helige Ande, förklarade författaren av den första boken i Nya testamentet att Jesaja 42:1-3 hade "uppfyllts" av Guds "tjänare", Jesus Kristus!

Hur är det med de andra till synes torra små fraserna om nationen Israel? Det är dags att vattna dem också. De måste nu växa till träd som når himlen. I Psalm 80:8 kallades Israel en "vinstock". Ändå förklarade Jesus Kristus: "Jag är den sanna vinstocken." Johannes 15:1. Gud hänvisade till Israels nation som "min son, ja, min förstfödde". 2 Mos 4:22. Ändå kallade aposteln Paulus senare Jesus Kristus för "den förstfödde av varje skapelse". Kol 1:15. Profeten Jesaja kallade Israel "ättling till Abraham". Jesaja 41:8. Ändå skrev Paulus: "Nu gavs löftena till Abraham och hans avkomma. Det står inte: "och dina avkomlingar", som när det gäller många, utan som när det gäller en enda: och din avkomma, som är Kristus." Gal 3:16.

Den sista texten är den tydligaste och mest explosiva av dem alla! I Gamla testamentet kallade Gud definitivt "Israel ... du ättling till Abraham." Jesaja 41:8. Ändå skrev Paulus här att Israel som ättling till Abraham inte syftar på "många", utan till "en, ... som är Kristus." Således upptäcker vi, i Nya testamentet, att det som ursprungligen gällde för nationen Israel nu tillämpas på Jesus Kristus. Messias är nu "avkomman". Därför är Jesus Kristus Israel!

Men det finns mer. I 1 och 2 Mosebok hänvisar namnet "Israel" inte bara till en segerrik man, Jakob, utan också till hans ättlingar, som blev Israel. Samma princip uppenbaras i Nya testamentet. Strax efter uttalandet om att Jesus var "avkomman", sa Paulus sedan till sina hedningar som omvänt sig: "Och om ni tillhör Kristus, så är ni avkomlingar till Abraham”, Gal 3:29. I Nya testamentet gäller alltså namnet Israel inte bara på den enda segerrike mannen, den sanna avkomman, Jesus Kristus, utan också på dem som är i Kristus. De som tror på Jesus blir en del av "avkomman". Med andra ord, sanna kristna är nu Guds andliga Israel.

Gud slöt ett förbund med de tolv stammarna i Israel vid foten av berget Sinai. Djur offrades, sedan: ”tog Mose blodet och stänkte på folket och sade: ”Se, detta är blodet för det förbund som Herren har slutit med er i enlighet med alla dessa ord.” 2 Mos 24:8. I slutet av sin tjänst slöt Jesus Kristus ett nytt förbund med de tolv apostlarna i ett övre rum på Sions berg. Innan han offrade sig själv som det stora offret, förklarade vår Herre: "För detta är mitt blod, det nya förbundet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse.” Matt 26:28. Vad betyder det här? Det betyder att Jesus Kristus, den sanna avkomman, var där och slöt ett nytt förbund med ett nytt Israel!

Sekunderna tickar. Tiden rinner ut snabbt. Dessa grundläggande fakta i Nya testamentet kommer att få explosiv betydelse när vi senare undersöker vad Uppenbarelseboken verkligen lär om Israel, templet, det stora Babylon och Armageddon.

Kapitel 3
Den chockerande principen av två israel

Har du någonsin blivit slagen så hårt i huvudet att du började se dubbelt? Tja, från vad jag har studerat, måste den kristna världen få ett hårt slag i huvudet med sanningen i Nya testamentet! Då kommer kristna att börja se dubbelt om ämnet israel. För enligt Nya testamentet finns det nu två Israel! Bevis? Paulus skrev: "för inte är alla de Israel, som *härstammar* från Israel." Rom 9:6. I det här kapitlet kommer vi att upptäcka att det finns ett Israel "enligt köttet" (Rom 9:3) och ett Israel i Anden som består av både judar och hedningar som har personlig tro på Jesus Kristus.

Paul skrev: "Han trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet. Därför ska ni veta att de som har tron, de är Abrahams barn." Gal 3:6,7. Paulus argument är att Abraham hade tro, därför är de som har tro hans barn. Vi skulle kunna kalla detta begrepp "troslinje". Denna sanning är som en nyckel som kan öppna ett lås i våra huvuden, när låset väl är öppet kan vi förstå den chockerande principen med två israeler.

Johannes döparen förstod och predikade djärvt sanningen om "troslinje". "Vid den tiden trädde Johannes Döparen fram och förkunnade i Judéens öken." "Men när han såg att många fariséer och sadducéer kom till platsen där han döpte, sade han till dem: ..." "Och tro inte att ni kan säga inom er: Vi har Abraham till far. För jag säger er att Gud kan väcka upp barn åt Abraham ur dessa stenar. Yxan är redan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär god frukt huggs bort och kastas i elden." Matt 3:1,7,9,10.

Dessa fariséer och sadducéer var en del av Israel enligt köttet. De hade dock inte tro som Abraham hade, men de trodde att de var hans barn. Johannes Döparen avslöjade denna villfarelse. Han dundrade, "Och tro inte att!" Johannes lade sedan "yxan" vid roten av träden genom att säga att om dessa män inte bar "god frukt" genom tro som Abraham gjorde, då skulle de "huggas bort och kastas i elden." Vers 10. Så köttslig härstamning i sig var inte tillräckligt. Utan tro och andlig förbindelse med Gud var dessa män dömda.

Jesus Kristus lärde ut samma sanning. En viss grupp judar sa en gång till honom: "Vår far är Abraham." Jesus svarade: "Om ni vore Abrahams barn skulle ni göra Abrahams gärningar." Joh. 8:39. De utgav sig för att vara Abrahams barn, men de hade ingen tro. Genom att säga: "Om ni vore Abrahams barn", förnekade Jesus deras påstående. Kristus fortsatte: "en nu vill ni döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört från Gud. Så gjorde inte Abraham. Ni gör er fars gärningar." Joh. 8:40,41.

De svarade: "Vi är inte födda i äktenskapsbrott! Vi har bara en far, Gud." Jesus svarade: "Vore Gud er Far skulle ni älska mig, för jag har utgått från Gud och kommer från honom. Jag har inte kommit av mig själv, utan han har sänt mig. Varför förstår ni inte vad jag säger? Därför att ni inte kan höra mitt ord. Ni har djävulen till far och vill följa er fars begär. Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på sanningens sida, för det finns ingen sanning i honom. När han talar lögn talar han utifrån sig själv, för han är en lögnare och lögnens fader. Men jag säger sanningen, och därför tror ni mig inte! Vem av er kan visa att jag skulle ha syndat? Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud." Joh. 8:41-47.

Vilken enormtext! Här talade Jesus Kristus själv ord som spränger till småbitar en stor del av de profetiska teorier som för närvarande finns i den evangeliska världen. Jesus pratade med människor som påstod sig vara israeliter, Abrahams barn, ändå var de bara köttets Israel! Jesus sa att de inte alls var Abrahams barn. Eftersom de inte hade någon tro och följde lögner,

gick deras härstamning faktiskt tillbaka till Satan, lögnens fader! Snart kommer vi att skilja Guds sanning från Satans lögner när vi tittar på vad Uppenbarelseboken verkligen lär om Israel, de 144 000, Babylon och Harmagedon.

Jesus Kristus lärde också ut samma koncept om "troslinje" i Johannes kapitel 1. En andligt sinnad jude vid namn Natanael undrade om Jesus från Nasaret verkligen var Messias. Han drog sig tillbaka till en favoritplats under ett fikonträd och bad om saken. Snart presenterade en vän honom för Frälsaren. När Jesus såg Natanael komma till honom, sade han: "Se en sann israelit, i vilken det inte finns något svek!" Joh. 1:47.

Natanael hade en naturlig härstamning som gick tillbaka till Abraham. Ändå hade han mer. I sitt andliga liv hade han vunnit segrar över svek, vilket betyder bedrägeri. När Jesus urskilde Natanaels andliga härstamning till Abraham och Jakob, kallade han honom "en sann israelit". Därför, precis som mannen Jakob blev ett andligt Israel, så hade denna man Natanael verkligen blivit en israelit. Han var en del av Guds sanna, andliga Israel.

Precis som det nu finns två Israeler, så finns det nu två sorters judar. Det finns judar i köttet och judar i Anden. I varnande ord till vissa judar som bröt mot de tio budorden, skrev Paulus: ”Du kallar dig jude och har din trygghet i lagen och din stolthet i Gud. Omskärelsen är till nytta om du håller lagen. Men är du en lagbrytare har du trots din omskärelse blivit oomskuren. Om nu en oomskuren uppfyller lagens krav, ska han då inte räknas som omskuren. Jude är man ju inte till det yttre, inte heller är omskärelsen något yttre på kroppen. Jude är man i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven. Då får man sitt beröm inte av människor utan av Gud.” Rom 2:17,25,26,28,29

Uppfattade du det? Någon som "kallas jude" för att han är en fysisk ättling till Abraham, men som ändå lever som en lagbrytare, "är inte jude". Hans "omskärelse har blivit oomskuren". För Gud är han en hedning. Och den troende hedningen, som genom tro håller "lagens rättfärdighet", hans oomskärelse "räknas till omskärelse". För Gud är han alltså en jude. Johannes Döparens, Jesu Kristi och Paulus läror är alla överens om att naturlig härstamning inte är tillräckligt. Huruvida någon är "en israelit verkligen" eller inte, beror på den personens tro och andliga karaktär. Paulus sammanfattade: ”Det är vi som är de omskurna, vi som tjänar Gud genom hans Ande och har vår ära i Kristus Jesus och inte förlitar oss på det yttre.” Fil 3:3. Vem som helst kan idag bli en av dessa "judar", även om deras far var Adolf Hitler!

Dessa begrepp om "troslinje", att judar räknas som icke-judar och icke-judar räknas som judar, leder oss in i en av de största frågorna som den evangeliska världen nu står inför. Denna fråga är kärnan i profetisk tolkning. I den står vi inför två alternativ. Den ena är sanningen, den andra en lögn. Den ena leder till himlen, den andra, möjligen, till helvetet.

Den stora frågan är "Hur är det med löftena som Gud gav Israel i Gamla testamentet?" Om vi drar slutsatsen att dessa löften måste uppfyllas för köttets Israel, då måste vi dra slutsatsen att Jerusalem och den moderna judiska nationen så småningom kommer att bli centrum för det slutliga slaget vid Harmagedon. Men om vi drar slutsatsen att dessa löften legitimt kan uppfyllas för Guds Israel i Anden, då måste vi studera Uppenbarelseboken på nytt för att upptäcka hur dess profetior i den sista tiden gäller kristna.

Paulus behandlar denna mycket explosiva fråga i Romarbrevet 9:2-8. Hans ord kräver noggrann eftertanke. Med "ständig sorg" i sitt hjärta skrev Paulus om sin judiska bröder efter köttet att ”Jag skulle önska att jag själv var fördömd och skild från Kristus i stället för mina bröder, mina landsmän efter köttet. De är israeliter, de har barnaskapet och härligheten, förbunden och lagen, tempelgudstjänsten och löftena." Vers 3-4. Gud gav löften till Israel i Gamla testamentet. Men tänk om vissa judar inte tror på honom? Kan Gud uppfylla sina löften till ett icke-troende Israel i köttet? Om inte, har inte Hans Ord misslyckats?

Paulus svar på dessa angelägna frågor är tydligt. "Inte som om Guds ord inte har fått någon verkan. Ty de är inte alla Israel, som är av Israel." Vers 6. Lägg märke till att begreppet "två

israeler" är Paulus försäkran om att Guds ord inte kommer att misslyckas! Titta noga: "De är inte alla Israel [Guds Israel], som är av israel [den judiska nationen]." Således kan en jude tillhöra den judiska nationen och ändå inte vara en del av Guds Israel. Nu, här är den mycket explosiva frågan, till vilket Israel kommer Gud att uppfylla sina löften?

Paulus fortsätter: "alla Abrahams avkomlingar är inte hans barn. Nej, det är genom Isak din avkomma ska räknas." Vers 7. Eftersom inte alla fysiska avkomlingar till Abraham automatiskt är Guds barn, är hans löften därför till de "i Isak". Abraham hade två söner. Den första var Ismael, som föddes efter köttet. Den andra var Isak, som föddes när Abraham hade tro på Guds löfte (1 Mos 16:1–3,15; 21:1-3; Rom 4:18–21). I Gal. 4:22–31 avslöjar Paulus att Ismael representerar ”icke troende judar”, medan Isak representerar både judar och hedningar som har tro! "Nu är vi, bröder, som Isak var, löftets barn." Gal 4:28. Löftets barn är de som "tar emot Andens löfte genom tro." Gal 3:14. Därför är Israel, som är "i Isak", Guds Israel i Anden.

Paul avslutar: "Det vill säga: det är inte de köttsliga barnen som är Guds barn, utan löftets barn räknas som hans avkomlingar." Rom 9:8. Här är en sammanfattning av Paulus resonemang: (1) I Gamla testamentet gav Gud löften till "Abrahams säd/avkomma", (2) Denna "säd" skulle fortsätta "i Isak", (3) Isak föddes genom tro, (4) Isak representerar de som har tro, (5) Alla som har tro - judar och hedningar - "räknas till säden", (6) Denna säd är Guds "Israel", (7) Gud kommer att uppfylla sitt löften till detta Israel, och (8) Därför har "Guds ord" till Israel inte gjorts till "ingen effekt", även om vissa naturliga judar inte tror!

Därmed har vi svaret på frågan som betyder så mycket för profetisk tolkning. Bibeln är tydlig. Gud kommer att uppfylla sina löften i Gamla testamentet till dem "i Isak", det vill säga till sitt Israel i Anden. De som bara är köttets barn, dessa är inte Guds barn, utan det är löftets barn som är det. Vi bör inte förvänta oss att Gud ska uppfylla sina löften till ett icke-troende Israel i köttet, såvida inte, naturligtvis, dessa israeliter kommer att tro på Jesus Kristus.

Vi kommer att undersöka ytterligare en enormsektion innan vi avslutar detta kapitel. Paulus fråga, "Har Gud förkastat sitt folk?" Rom 11:1. Denna vers citeras runt om i världen för att bevisa att Gud inte har kastat bort köttets Israel. Lägg ändå märke till Paulus svar: "Nej inte alls. För jag är också en israelit, av Abrahams säd, av Benjamins stam" Lägg märke till att Paulus använder sig själv som ett exempel för att bevisa att Gud inte har "förkastat sitt folk". Vilka är "hans folk"?

I de följande tre verserna hänvisar Paulus till det forntida Israels avfall i Elias dagar. Då Gud sa till Elia: "Jag har lämnat kvar åt mig sjutusen man som inte har böjt knä för Baal.” Rom 11:4 På Elias tid fanns det också två israeler. Det ena följde Baal, medan det andre följde Gud. Sedan gjorde Paul denna tillämpning. "På samma sätt finns också nu i denna tid en rest som Gud har utvalt av nåd." Vers 5. Precis som det på Elias tid fanns en trofast kvarleva av Israel, så fanns det även på Paulus tid en trogen kvarleva av troende judar, som liksom han själv hade blivit frälsta av nåd. Dessa är Guds folk. Det är denna trogna kvarleva av det andliga Israel som Gud verkligen inte har "förkastat".

Snart kommer vi att se denna exakta fråga behandlad i Uppenbarelseboken. Liksom på Elias dagar är vi nu mitt uppe i ett fruktansvärt avfall. Ändå har Gud idag sina "sju tusen" som inte har "böjt knä för Baal". De är Hans trogna kvarleva, Hans Israel i Anden. Liksom Elia, kommer de att stå på Jesu Kristi och sanningens sida i Armageddon!

Kapitel 4
”Val” och den utvalda nationen

Från toppen av berget Sinai sade den Allsmäktige till Mose: ”Så ska du säga till Jakobs hus, så ska du förkunna för Israels barn: Ni har själva sett vad jag har gjort med egyptierna och hur jag har burit er på örnvingar och fört er till mig. Om ni nu hör min röst och håller mitt förbund, då ska ni av alla folk vara min dyrbara egendom, för hela jorden är min. Ni ska för mig vara ett rike av präster och ett heligt folk” 2 Mos 19:3-6

Lägg märke till orden "om" och "då". Gud sa att "om" Israel lydde, "då" skulle de vara hans speciella skatt. Det lilla ordet "om" innebär en stor fråga. Det ordet har med villkor att göra. Gud älskade Israel. Han valde dem bortsätt från någon lydnad från deras sida. Han förde dem ut ur Egypten, bar dem på örnvingar och förde dem till sig. Trots det, i motsats till vad folk tror, gjorde Guds användning av ordet "om" det klart att fortsättningen av hans gunst till israeliterna var beroende av deras svar på hans godhet, av deras val att lyda. Med andra ord, medlemmarna i den utvalda nationen måste själva välja rätt, annars skulle konsekvenserna bli katastrofala!

Fyrtio år senare gick Israel in i det utlovade landet och stannade där i omkring 800 år. Under denna period reagerade många på Guds kärlek genom att lyda hans röst. Men majoriteten avvek från rättfärdighetens väg. Om och om igen visade Gud sin barmhärtighet genom att uppväcka profeter och vädja till Israel att återvända till förbundet. Ändå fortsatte och fördjupades avfallet. Till slut, efter hundratals år av varning, inträffade katastrofen. År 722 f.Kr., fördes de nordliga stammarna bort av de grymma Assyrierna. År 586 f.Kr. fördes Juda till Babylon. Så blev resultatet av felaktiga val.

År 586 f.Kr. rev Babylons arméer ner Jerusalem och brände upp templet med eld. Judarna fördes bort från deras land och fördes i fångenskap. Ändå, i Guds nåd, skulle exilen inte vara permanent. Profeten Jeremia förutspådde att Gud "skulle fullborda sjuttio år i Jerusalems ödeläggelse". Daniel 9:2. Efter 70 år skulle judarna lämna Babylon, återvända till sitt land och återuppbygga sitt tempel och sin stad. Gud hade beslutat att ge sin utvalda nation en ny chans att svara på Hans kärlek. I enkla ordalag sa Herren: "Ni sumpade det. Låt oss försöka igen!"

Denna "andra chans" som ges till nationen Israel uppenbaras i profetian om de "sjuttio veckorna". Nära slutet av den babyloniska fångenskapen sa ängeln Gabriel till Daniel: "Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad, för att avsluta överträdelsen, och för att göra ett slut på synder, försona för missgärningar, föra in evig rättfärdighet, och för att försegla synen och profetian och smörja den allra Heligaste." Dan 9:24. Denna 70-veckorsperiod var "bestämd" för Daniels folk, nationen Israel. Under den perioden skulle den utvalda nationen få en ny chans "att avsluta överträdelsen" och "att göra ett slut på synder." Nära slutet av denna period skulle något stort hända. Messias skulle komma "att föra in evig rättfärdighet." Som vi ska se i kapitel 6, skulle Israels öde som nation vid den tiden avgöras av hennes val att ta emot eller förkasta den Messias!

Matte var aldrig mitt favoritämne i skolan. Ändå måste vi tillämpa oss en del matematik för att förstå denna speciella profetia.

70 veckor = 490 dagar

Gud sa till Hesekiel, som var en samtida med Daniel: "Jag har tilldelat dig en dag för varje år." Hes 4:6. 70-veckors profetian måste vara "en dag för ett år" eftersom den skulle sträcka

sig ner hundratals år till Messias ankomst. Således är 490 dagar lika med 490 år. När började då det? Gabriel säger till oss i nästa vers: "Vet därför och förstå, *att* från det att befallningen utgår att återställa och bygga upp Jerusalem till den Smorde Fursten kommer *skall det vara* sju veckor, och sextiotvå veckor:" Dan 9:25.

Persien erövrade Babylon 538 f.Kr. Sedan utfärdade kung Cyrus ett dekret för judarna att återvända till sitt land och att återuppbygga sitt tempel (Esra 1:1-3). Senare utfärdade kung Darius ytterligare ett dekret som ledde till att templet skulle färdigställas (Esra 6:1-8). Ännu senare gav kung Arta Xerxes Nehemja tillåtelse att återuppbygga muren runt staden (Neh. 1:3; 2:1-9). Men den förutsagda "befallningen utgår att återställa och bygga upp Jerusalem" inträffade inte förrän den persiske kungen Arta Xerxes utfärdade ett långt dekret som gav Esra officiell auktoritet att "sätta domare och lagmän" över Jerusalem och att "verkställa dom" över alla som vägrade att följa Guds och kungens lagar (Esra 7:21,25,26). Detta var det enda dekret som helt återställde den civila makten till Jerusalem och den judiska staten.

Den befallningen ägde rum "i Arta Xerxes sjunde år". Esra 7:7. Datumet var 457 f.Kr., som många biblar anger i kanten av Esra kapitel 7. Gabriel sa: "från det att befallningen utgår att återställa och bygga upp Jerusalem till den Smorde Fursten kommer *skall det vara* sju veckor (49 år), och sextiotvå veckor (434 år)." Dan 9:25.

49 år + 434 år = 483 år

Går vi fram 483år från 457 f.Kr. kommer till 27 e. Kr, tiden för "den Smorde Fursten". Ordet "smorde" betyder "Messias". I år 27 e.Kr., vilket var just det år som specificerades i profetian, "smordes" Jesus Kristus av den Helige Ande vid sitt dop (Matt 3:16–17; Apg. 10:38)! Då sade Jesus: "Tiden är fullbordad, och Guds rike är nära. Omvänd er och tro evangeliet." Mark 1:15. Jesus visste att han uppfyllde profetian i Daniel kapitel 9!

Den totala period som Gabriel nämner i Daniel 9:24 var "sjuttio veckor", eller 490 år. Gabriel delade sedan upp den totala perioden i tre mindre perioder, 7 veckor (vers 25), 62 veckor (vers 25) och 1 vecka (vers 27).

7 veckor (49år) + 62 veckor (434år) + 1 vecka (7år) = 70 veckor (490år)

Vi har sett att 7 veckor plus 62 veckor för oss ner till 27 e.Kr., tiden för Kristi smörjelse som Messias. Men det återstår en sista vecka av profetian. Gabriel sa: "Och Han skall bekräfta förbundet med många under en vecka." Dan 9:27. En vecka motsvarar 7 dagar, vilket betyder 7 år. Denna berömda 7-årsperiod kallas ofta "Daniels 70:e vecka". I nästa kapitel kommer vi att fokusera vår uppmärksamhet på denna kontroversiella 70:e vecka.

Kapitel 5
Villfarelsen om Daniels 70 profetiska veckor

(År 1945, efter månader av plågsamma överläggningar, beslutade president Harry Truman slutligen att släppa atombomber över Japan. Rätt eller fel, det slutliga målet med hans beslut var att avsluta andra världskriget och att förhindra miljoners död. Så den 6 augusti föll en bomb som kallades "Little Boy" över Hiroshima. Tre dagar senare släpptes en annan bomb som kallades "Fat Man" över Nagasaki. Cirka 130 000 människor förångades omedelbart. Många har argumenterat om det var rätt att släppa bomberna eller inte, men i sinnet hos dem som fattade det beslutet var det för USA:s yttersta bästa.

Käre vän, det är det absolut bästa för hela den evangeliska världen för Guds bomb av sanning att nu falla över den gigantiska profetiska villfarelsen som för närvarande tros av miljoner. Det är dags att släppa "Little Boy". Vi kommer att spara "Fat Man" till ett senare kapitel.) – [*Underlig text av författaren och helt historiskt, san historia utifrån Påvedömet som Det stora Babylon, inkorrekt på samtliga punkter.*]

Bibeln säger: "Och han ska bekräfta förbundet med många under en vecka: och i mitten av veckan ska han avskaffa slaktoffer och spisoffer." Dan 9:27. Har du någonsin hört talas om den "stora sjuåriga vedermödan"? Hela idén är rotad i två ord från ovanstående mening! De två orden är "en vecka". Det sägs att den perioden på "en vecka" gäller en sista sjuårig period av stor vedermöda vid tidens slut. Just nu, över hela Jorden, i böcker, i tidskrifter, i videor, på radio, i seminarier, på Internet och vid Bibelprofeti-konferenser, talar kristna om händelser som de är övertygade om kommer att inträffa under de sista sju åren av vedermödan.

Enligt den populära tolkningen av Daniel 9:27 syftar "han" på en framtida Antikrist som så småningom kommer att sluta ett förbund, eller fredsavtal, med judarna under de sista sju åren av vedermödan. Mitt i denna vedermöda kommer denna Antikrist att få "avskaffa slaktoffer och spisoffer". För att offer ska upphöra måste de först ha återupplivats. Därför måste det, enligt otaliga moderna tolkare, komma att finnas ett återuppbyggt tredje judiskt tempel på Tempelberget i Jerusalem.

En populär kristen tidskrift som heter *Endtime* återspeglar denna nuvarande uppfattning: "Tre och ett halvt år efter bekräftelsen av förbundet (av Antikrist) måste judarnas tredje tempel fullbordas och slaktoffer och spisoffer pågå. Vi vet detta eftersom Daniel 9:27 säger att i mitten av de sju åren kommer Antikrist att få slaktoffret och spisoffret att upphöra."

En stor del av den kristna världen är nu upplåst i en hård debatt om huruvida Jesus kommer att återvända till sin kyrka före de 7 åren (hänryckingen före vedermödan), mitt i de sju åren (hänryckingen i mitten av vedermödan), eller: i slutet av de 7 åren (hänryckingen efter vedermödan). Ändå borde den överlägset mest explosiva frågan, som få verkar ställa, vara "Är en "sjuårig period av stor vedermöda" i sluttiden verkligen den korrekta tolkningen av Daniel 9:27 i första hand?" Historiskt sett har protestantiska lärare inte alls tillämpat Daniel 9:27 på en framtida period av vedermöda! Inte heller har de tillämpat "han" på Antikrist! De tillämpade det istället på Jesus Kristus. Lägg märke till vad den världsberömda Bibelkommentaren skriven av Matthew Henry säger om Daniel 9:27: "Genom att offra sig själv som ett offer en gång för alla skall Han [Jesus] göra slut på alla levitiska offer." En annan berömd Bibelkommentar, skriven av Adam Clarke, säger att under "sju år" skulle Jesus "bekräfta eller stadfästa det nya förbundet med mänskligheten." Slutligen förklarar en annan välrenommerad gammal kommentar: "Han skall bekräfta förbundet - Kristus. Bekräftelsen av

förbundet är tilldelad Honom."

Följande 10 punkter ger logiska och övertygande bevis för att denna "vecka" som talas om i Daniel 9:27 inte alls gäller för någon framtida sjuårig period av vedermöda. Snarare har denna stora profetiska period, definitivt redan uppfyllts i det förflutna!

1. Hela profetian i Daniel 9:24–27 täcker en period av "sjuttio veckor". Denna period gäller för ett komplett, sekventiellt tidsblock. Denna profetia skulle börja under den persiska perioden och skulle sluta under Messias tid.

2. Logiken kräver att den 70:e veckan följer omedelbart efter den 69:e veckan. Om det inte gör det kan det inte riktigt kallas 70:e veckan!

3. Det är ologiskt att sätta in ett 2 000-årigt tids-gap mellan den 69:e och den 70:e veckan. Ingen antydan om denna lucka finns i själva profetian. Det finns inget mellanrum mellan de första 7 veckorna och de följande 62 veckorna. Varför då sätta in en mellan 69:e och 70:e veckan?

4. Daniel 9:27 säger ingenting om en sjuårig period av vedermöda, eller om någon Antikrist.

5. Fokus för denna profetia är Messias, inte Antikrist. Moderna uttolkare har applicerat "folket till prinsen" som skulle komma för att "förstöra staden och helgedomen" (vers 26) på Antikrist. Men texten säger inte detta. Tidigare har den meningen tillämpats på romarna, som under prins Titus faktiskt "förstörde staden och helgedomen" år 70 e.Kr.

6. "Han skall bekräfta förbundet." Jesus Kristus kom "för att visa Guds trofasthet och bekräfta löftena till fäderna." Rom 15:8. Ingenstans i Bibeln sägs att Antikrist någonsin sluter eller bekräfta ett förbund med någon överhuvudtaget! Ordet "förbund" gäller alltid Messias, aldrig Antikrist!

7. "Han skall bekräfta förbundet med många." Jesus sa: "Detta är mitt blod, förbundsblodet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse." Matt 26:28. Jesus använde samma ord, eftersom han visste att han uppfyllde Daniel 9:27!

8. ”i mitten av veckan ska han avskaffa slaktoffer och spisoffer." Den 70:e veckan varade från 27e. Kr till 34 e.Kr. Efter tre och ett halvt års tjänst dog Kristus 31 e.Kr., ”i mitten av veckan." I ögonblicket för hans död "Då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner." Matt 27:51. Denna Guds handling betydde att alla djuroffer vid det ögonblicket hade upphört att vara av värde. Det stora offret hade offrats!

9 "och för styggelsernas utbredning skall han göra *det* öde." Jesus tillämpade tydligt denna "förödelsens styggelse, som profeten Daniel talar om" (Matt 24:15) på den tid då hans anhängare skulle fly från Jerusalem före förstörelsen av det andra templet år 70 e.Kr. Jesus sa till de 12 lärjungarna, "När ni ser Jerusalem omringat av arméer [de romerska arméerna ledda av prins Titus], då vet ni att dess ödeläggelse är nära." Lukas 21:20. Dessa lärjungar "såg" just dessa händelser. Kristi allra sista ord till fariséerna inifrån det andra templet var: "Se, nu ska ert hus lämnas öde." Matt 23:38. Således uppfylldes Daniels profetia om att Jerusalem skulle bli "öde" exakt år 70 e.Kr.! Jesus förstod detta perfekt.

10. Gabriel sa att 70-veckors profetian specifikt gällde för det judiska folket (Dan 9:24). Från 27 e.Kr. till 34 e.Kr. gick lärjungarna bara "till de förlorade fåren av Israels hus". Matt 10:6. I slutet av de 70 veckorna, år 34 e.Kr., stenades Stefanos av det judiska Sanhedrin (Apg. 7). Sedan började evangeliet gå ut till hedningarna. I Apg. kap 9 blev Saulus Paulus, "hedningarnas apostel". Rom 11:13. Sedan i Apg. kap 10, gav Gud Petrus en vision som avslöjade att det nu var dags att predika evangeliet för hedningarna (Apg. 10:1-28). Läs också Apg. 13:46.

De explosiva bevisen är överväldigande! Punkt för punkt har händelserna i den 70:e veckan redan uppfyllts! Följande åtta ord som finns i Dan 9:27: "bekräfta ... förbund ... många ... mitt i ... offer ... upphör ... styggelser ... ödelägga" finner alla en perfekt uppfyllelse i Jesus Kristus och i den tidiga kristna historien.

En anledning till att den judiska nationen som helhet misslyckades med att ta emot sin Messias var för att dess ledare och lärda misslyckades med att korrekt tolka denna 70-veckors profetia. De misslyckades med att se Jesus Kristus som Messias som dog mitt i den 70:e veckan. Samma sak händer idag! Otroligt nog misstolkar uppriktiga kristna lärare och troende nu samma profetia.

Hela teorin om den "stora sjuåriga vedermödan" är en grandios illusion. Den kan gå till historien som den största evangeliska feltolkningen av 1900-talet. Det kan jämföras med en stor, fet luftballong. Inuti finns det ingen substans, bara luft. Så fort Dan 9:27 har förståtts rätt och sanningens nål sätts in, kommer ballongen att poppa. Faktum är att ingen text i Bibeln lär ut någon "sju års period av stor vedermöda". Om du letar efter det kommer du att sluta som Ponce de Leon, som outtröttligt letade efter den berömda ungdomens-fontän men aldrig hittade den.

Den aktuella debatten och den enorma förvirringen över före-vedermödan, mitten av vedermödan eller efter-vedermödan är i verkligheten en rökridå från fienden som döljer den verkliga frågan. Vad den verkliga frågan är? Det kommer vi att ta reda på när vi studerar vad Uppenbarelseboken faktiskt lär ut om Israel, templet, det stora Babylon och Harmagedon.

Kapitel 6
Den Gudomliga skilsmässan

Då kom Petrus fram och frågade Jesus: "Herre, hur många gånger ska min broder kunna synda mot mig och få min förlåtelse? Upp till sju gånger?" Jesus sade till honom: "Jag säger dig: Inte sju gånger utan sjuttio gånger sju." Matt 18:21,22. Jesus valde alltid sina ord väl. Hans svar till Petrus innehåller en viktig lärdom. "Sjuttio gånger sju" motsvarar 490, vilket är en perfekt referens till 70-veckors profetian i Daniel kapitel 9!

70-veckorsperioden i Daniel 9:24–27 representerade ett andra tillfälle för den utvalda nationen att visa trofasthet mot Gud. Israels första tempel hade förstörts och hennes barn förts bort till Babylon eftersom hon hade förkastat de varningar Gud hade gett genom sina profeter. Men genom gudomlig kärlek och barmhärtighet skulle en annan möjlighet ges henne ”att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, ” Dan 9:24. Israel återvände till sitt land och byggde ett andra tempel.

Även om hon hade syndat åtminstone "sju gånger", utökades Guds förlåtelse mot nationen till "sjuttio gånger sju". Nära slutet av denna period skulle någon som är större än profeterna komma och då skulle Israels öde som nation avgöras av hennes gensvar på Guds Son.

Nära slutet av Jesu Kristi jordeliv såg han Jerusalem "När Jesus kom närmare och såg staden, grät han över den och sade: "Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig frid! Men nu är det dolt för dina ögon. Dagar ska drabba dig då dina fiender bygger en belägringsvall runt dig och omringar och pressar dig från alla håll. De ska slå dig och dina barn i dig till marken och inte lämna sten på sten i dig, därför att du inte förstod den tid då Herren besökte dig." Lukas 19:41-44.

När Jesus talade till Petrus om att förlåtelsen skulle förlängas "till sjuttio gånger sju", visste han att profetian om 70 veckor snart skulle ta slut. Han kände till betydelsen av denna profetia för Israel som nation, för Jerusalem och för det andra templet. Kapitel 21-23 i Matteus avslöjar de sorgliga, sista och explosiva mötena mellan Jesus Kristus och ledarna för hans utvalda folk. Det är nu dags att se den sanna innebörden av dessa möten.

Under veckan före sin korsfästelse gick Jesus ”… in på tempelplatsen och drev ut alla som sålde och köpte där i templet. Han välte växlarnas bord och duv-försäljarnas stolar och sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus ska kallas ett bönens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste!” Matt 21:12,13. Vid denna tidpunkt kallade Jesus fortfarande det andra templet "Mitt hus". Men en förändring skulle komma.

"När Jesus tidigt på morgonen var på väg tillbaka till staden blev han hungrig. Han såg ett fikonträd vid vägen och gick fram till det, men fann inget annat än blad på det. Då sade han: "Aldrig mer ska det komma frukt från dig." Och genast vissnade fikonträdet. Verserna 18,19. Här var fikonträdet en symbol för den judiska nationen. Nedräkningen för "sjuttio gånger sju" närmade sig sitt slut.

"Jesus gick upp till templet och undervisade. Då kom översteprästerna och folkets äldste fram till honom…" Vers 23. Deras plan var att avslöja Jesus som en falsk Messias och sedan döda honom. Jesus berättade för dessa ledare en liknelse som beskrev hela Israels historia i ett svep.

”Lyssna på en annan liknelse: En husbonde [Gud] planterade en vingård [Israel]. Han satte stängsel runt den [Guds kärlek], högg ut en vinpress och byggde ett vakttorn [Templet]. Sedan

arrenderade han ut den till vinodlare [de judiska ledarna] och reste bort. När skördetiden närmade sig, sände han sina tjänare [profeterna] till vinodlarna för att få sin del av frukten. Men vinodlarna tog fast hans tjänare. En slog de, en annan dödade de och en tredje stenade de. Återigen sände han andra tjänare, fler än de förra [fortsatt barmhärtighet]. Men de gjorde på samma sätt med dem. Till sist sände han sin son till dem [i slutet av ”sjuttio gånger sju”] och sade: Min son kommer de att ha respekt för. Men när vinodlarna fick se sonen sade de till varandra: Här är arvtagaren! Kom, vi dödar honom så får vi hans arv. Och de tog fast honom, kastade ut honom ur vingården och dödade honom [deras sista synd].” Verserna 33-39, kursivering tillagd.

Då frågade Jesus dessa ledare: "När nu vingårdens herre kommer, vad ska han då göra med dessa vinodlare?" De svarade honom: "Han ska ge de onda en ond död och arrendera ut vingården till andra vinodlare som ger honom frukten i rätt tid." Verserna 40,41. Förstod de vad de sa? Knappast! De hade precis uttalat sin egen undergång!

Jesus såg sina mördare rakt i ögonen och förklarade sorgset i brinnande sanning: "Därför säger jag er: Guds rike ska tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt." Vers 43. Mästaren själv sa det. Guds rike skulle snart "tas" bort från ett icke troende Israel i köttet och ges till en annan "nation". Varför? På grund av deras sista synd, korsfästelsen av "Sonen" (verserna 38,39).

I sin nästa liknelse skisserade Jesus samma historiska sekvens men lade till detaljer om Jerusalems förstörelse och hedningarnas kallelse. ”Himmelriket är som en kung som höll bröllop för sin son. Han sände ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då sände han ut andra tjänare och befallde dem att säga till de inbjudna: Min måltid är redo, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet! Men de brydde sig inte om det utan gick sin väg, en till sin åker, en annan till sina affärer. De andra grep hans tjänare och misshandlade och dödade dem. Då blev kungen vred och sände ut sina soldater och lät döda dessa mördare och brände ner deras stad.” Matt 22:2-7. Detta ägde bokstavligen rum när Jerusalem och det andra templet förstördes av romarna år 70 e.Kr. Daniels profetia gick i uppfyllelse som sade: "… Och staden och helgedomen skall förstöras av folket till en furste som kommer. …" Dan 9:26. Jesus fortsatte med liknelsen och sade: "Sedan sade han till sina tjänare: Allt är färdigt för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå därför ut till vägskälen och bjud alla ni ser till bröllopet." Matt 22:8,9. Således representerade Kristus hedningarnas kallelse vid slutet av de 70 veckorna.

23e kapitlet av Matteus innehåller Frälsarens sista ord i tårar och vånda över sitt utvalda folk. Åtta gånger under sitt sista offentliga utbyte med Israels ledare ropade Jesus: "Ve er, skriftlärda och fariséer, hycklare!" Slutligen, med ett brustet hjärta, förklarade Sonen till den Oändliga Guden: ”Jerusalem, Jerusalem, du som mördar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna. Men ni ville inte. Nu ska ert hus lämnas öde” Matt 23:37,38. Den här gången sa Gud inte: "Du sumpade det. Låt oss försöka igen." Israels beslut att korsfästa Kristus skulle få bestående konsekvenser. Resultatet blev en brännande separation - en smärtsam, gudomlig skilsmässa.

Sedan gick Jesus ut och bort från templet [han återvände aldrig] och hans lärjungar kom till honom för att visa honom templets byggnader. Och Jesus sade till dem: "Ni ser allt detta? Jag säger er sanningen: Här ska inte lämnas sten på sten. Allt ska rivas ner." Matt 24:2. År 70 e. Kr förstördes det andra templet av romarna och mer än en miljon judar omkom. Sådana var de fruktansvärda resultaten av den gudomliga skilsmässan och idag står den muslimska klippkupolen på Tempelberget. Kommer det att finnas ett tredje tempel?

Enligt Daniel 9:24–27 och Jesu Kristi lära representerade profetian om "sjuttio gånger sju" gränserna för nationell förlåtelse för den judiska nationen - som en nation. Vad skulle hända härnäst? En ny dag hade kommit. Det var dags för muren att störtas ner.

Kapitel 7
När muren störtades ner

1989 föll Berlinmuren. Idag finns det inget kvar av den. Det finns inte längre någon fysisk åtskillnad mellan Öst- och Västtyskland. De två har blivit ett. Enligt Bibeln är detta precis vad Jesus Kristus åstadkom för judar och hedningar. Som det står skrivet: "Han är vår frid, han som har gjort de två till ett och rivit skiljemuren”, Ef. 2:14.

Sanningen i Nya testamentet är ofta helt annorlunda från vad som lärs ut i seminarier och diskuteras i teologiska kretsar. Ett av de största områdena av förvirring rör frågan om judar och hedningar. Många har fått lära sig att Gud har två separata planer - en för judarna, den andra för hedningarna. Guds plan för hedningarna ses ofta som uppfylld i "församlingens/”kyrkans” tidsålder". Denna idé om "två planer" lärs nu ut över hela världen. Men den stora frågan är: "Lär Nya testamentet verkligen ut denna populära tvåplansteori?"

Först måste vi backa bandet lite. Slutet på "sjuttio gånger sju", dessa ve över fariséerna, överföringen av riket, den gudomliga skilsmässan och förstörelsen av det andra templet betydde inte att hela Israel hade förkastat sin Messias! Det är inte heller rättvist att bara säga: "Judarna dödade Kristus." Nej! Denna idé har fruktansvärt, orättvist och grymt, underblåst ”antisemitismen” i nästan 2 000 år. Det var inte "judarna" som dödade Kristus. Det var den mänskliga naturen. Det var din och min natur. Jesus Kristus dog "för hela världens synder". 1 Joh. 2:2.

Många judar välkomnade sin Messias. De 12 lärjungarna var alla judar. Den helige Ande föll, på pingstdagen, bara på judar. Det var 3 000 judar som sedan döptes (Apg. 2:5, 22, 36, 41, 46). Den tidiga kyrkan i Jerusalem var judisk. Snart var "även en stor grupp präster började lyda tron." Apg. 6:7. Med undantag för Lukas skrevs hela det Nya testamentet av judar. Frågan måste ställas: "Ska vi kalla denna grupp av tidiga judiska troende i Jerusalem 'Israel' eller för 'Kyrkan'?" Det är uppenbart att de var både och!

När den tidiga judiska kyrkan expanderade i Apostlagärningarna, väcktes så småningom dessa frågor: "Är vår Messias bara för oss? Hur är det med hedningarna?" Efter att den Helige Ande oväntat föll över hedningarna (Apg. 10:44-45), började trångsyntheten och fördomarna sakta att brytas ner. Ett judiskt råd av troende samlades i Jerusalem för att diskutera frågan om "juden och hedningen" (Apostlagärningarna kapitel 15). Till slut bröt den Helige Ande genom dimman och uppenbarade för apostlarna vad som faktiskt hade åstadkommits av Jesus Kristus. En ny dag hade kommit, muren hade raserats, den hade rivits ner av korset!

Ett antal år senare skrev Paulus till troende hedningar: ”Kom därför ihåg hur det var tidigare: ni var födda som hedningar och kallades oomskurna av dem som kallar sig omskurna, med den omskärelse som görs på kroppen av människohand. På den tiden var ni utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och utan del i förbunden med deras löfte. Ni var utan hopp och utan Gud i världen. Men nu, genom Kristus Jesus, har ni som tidigare var långt borta kommit nära genom Kristi blod. Han är vår frid, han som har gjort de två till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen. I sin kropp … Så skulle han försona de båda med Gud i en enda kropp genom korset, där han dödade fiendskapen.” Ef. 2:11–14,16. Här är Paul ganska tydlig. Troende "icke-judar" var "födda som hedningar... utestängda från medborgarskapet i Israel och utan del i förbunden." Men "nu, genom Kristus Jesus" har judar och hedningar blivit "ett." Detta är sanningen. Så låt oss komma ut ur dimman! Muren störtades ner vid korset!

Paulus blev hänförd av detta tema. Han skrev mycket om det. "När ni läser detta kan ni förstå min insikt i Kristi hemlighet. I forna generationer var den inte känd för människor så

som den nu har uppenbarats genom Anden för hans heliga apostlar och profeter: att hedningarna har samma arv som vi, tillhör samma kropp och har del i samma löfte i Kristus Jesus genom evangeliet." Ef. 3:4-6. Här kallade Paulus denna förening av judar och hedningar till "samma kropp" för "Kristi hemlighet", som "nu" uppenbaras "genom Anden". Detta mysterium är viktigare än någon mysteriefilm du kan se på TV. Återigen skrev Paulus: "Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus." Gal 3:28. Som pastorer ofta säger under äktenskapsceremonier: "Vad Gud har fogat samman ska människan alltså inte skilja åt." Detta gäller nu judar och hedningar!

Enligt Nya testamentet är nu troende judar och troende hedningar ett. De två kombinerat är "avkomlingar till Abraham", Gal 3:29. Detta är nu "Guds Israel". Gal 6:15–16. Detta "mysterium" har fullbordats genom korset. Jesus Kristus gjorde det. När han dog bröt han ner skiljemuren. Tänk på detta. Bör kristna bygga upp en mur som Jesus Kristus dog för att rasera?

Men hur är det med Paulus uttalande i Rom 11:26 att "hela Israel skall bli frälst"? Vissa har tillämpat detta på en massomvändelse av den judiska nationen vid Armageddon. Ändå avslöjar sammanhanget något annat. När Paulus skrev att "Och så ska hela Israel bli frälst" menade han inte att någon gång "ska varje jude bli frälst". I samma kapitel skrev han: "i hopp om att väcka mina landsmäns avund och frälsa några av dem." Vers 14. Återigen, i samma kapitel, förklarade Paulus "Men även de andra kommer att ympas in ifall de inte blir kvar i sin otro." Vers 23.

Det är sant att "hela Israel skall bli frälst". Men som vi studerade i kapitel 3 i denna bok är den stora frågan "vilket Israel?" Kom ihåg, "de är inte alla Israel, som är av Israel." Rom 9:6. Det finns ett naturligt Israel enligt köttet, och det finns ett Israel i Anden som består av judar och hedningar som tror på Jesus Kristus. Att tillämpa "hela Israel" som "skall bli frälsta" på en grupp judar som är åtskilda från kyrkan är att återuppbygga muren som Jesus Kristus dog för att rasera!

Vem är då "hela Israel" i Rom 11:26? Svaret finns i sammanhanget. Paulus skrev: "Och till er hedningar säger jag: som hedningarnas apostel sätter jag mitt ämbete högt, i hopp om att väcka mina landsmäns avund och frälsa några av dem." Vers 13-14. Paulus hoppades att när hedningarna svarade på hans predikan om Messias, att detta skulle "väcka mina landsmäns avund" och att hans judiska landsmän skulle ompröva Kristi anspråk. Förhoppningsvis skulle detta få några av dem att tro på Jesus. Då skulle denna kombinerade grupp av troende judar och troende icke-judar bilda "hela Israel", som ska bli frälst.

Nu till hela sammanhanget. "Bröder, jag vill att ni ska känna till denna hemlighet så att ni inte har för höga tankar om er själva: förhärdelse har drabbat en del av Israel, och så ska det förbli till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in. Och det är så hela Israel ska bli frälst, som det står skrivet: Från Sion ska Frälsaren komma och ta bort ogudaktighet från Jakob. Och detta är mitt förbund med dem, när jag tar bort deras synder." Verserna 25-27. Sammanhanget visar tydligt att "hela Israel" i vers 26 är en enad grupp av troende judar och troende hedningar som har reagerat på evangeliet. Att tro något annat är att förneka det sammanhanget, förkasta "mysteriet" och att återuppbygga den mur som Jesus Kristus dog för att ta bort.

Gud, den allsmäktige, sa till Mose på berget Sinai att "om" israeliterna lydde hans röst, "så" skulle de vara "en egendomlig skatt ... ett rike av präster och en helig nation." 2 Mos 19:5,6. I sitt första brev till troende använde Petrus samma ord som Gud hade talat till Israel, och han tillämpade dem på kyrkan. "Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk ... Ni som förr inte var ett folk är nu Guds folk ..." 1 Petrus 2:9,10.

I Gamla testamentet talade Gud om "Israel mina utvalda." Jes. 45:4. I Nya testamentet skrev Paulus "Till de heliga i Kolossé, de troende bröderna i Kristus " Kol 1:2. Efter att ha

påmint dem om att det nu inte finns "varken grek eller jude", sa Paulus då specifikt till de troende att de var "Guds utvalda". Kol 3:11–12.

Alltså var Petrus och Paulus överens. De tog båda de exakta orden som Gud talade i Gamla testamentet om Israel och tillämpade dem på judar och hedningar som tror på Jesus Kristus! De lärde båda ut att troende judar och hedningar, tillsammans, "nu är Guds folk" och "Guds utvalda" och "Guds Israel" (1 Petr 2:9–10; Kol 3:11–12; Gal 6:16). De: "två" är nu "en" och är av "av samma typ." Ef. 2:14–16; 3:6. Genom sitt kors har Jesus Kristus själv utfört denna mystiska bröllopsceremoni. Därför, ”Vad Gud har fogat samman ska människan alltså inte skilja åt”

Tung dimma på en motorväg kan vara farligt. Det resulterar ofta i dödliga bilkrascher. Som vi snart kommer att se, om vi inte kommer ut ur lögnens dimma om judar och hedningar, kan vi bara krascha vid Harmagedon!

Kapitel 8
1948 en ”osänkbar” doktrin

När andra världskrigets fasor äntligen var över och Adolf Hitlers tredje rike hade kommit till sitt slut, vaknade världen till följden av den tyska diktatorns "slutliga lösning". Ungefär sex miljoner oskyldiga judar [ortodoxa, protestanter och liberala katoliker] hade grymt mördats. Den allmänna opinionen gynnade då judarnas återvändande till sitt gamla hemland.

Britterna kontrollerade Palestina fram till maj 1948. Den 14 maj proklamerade den judiska sionist-rörelsen, genom resolution från FN:s generalförsamling, återfödelsen av staten Israel. I nästan 2 000 år hade det judiska folket varit "vandrare bland nationerna". Nu var de hemma. Ändå hade deras kamp precis börjat.

Ett Arabförbund bestående av egyptier, irakier, syrier och jordanier invaderade snabbt Palestina i ett försök att krossa den nya nationen. Kampen var tung. Ändå var araberna besegrade 1949, och Israel var fortfarande i landet. I maj 1967 förberedde Egypten, Jordanien och Syrien sig för ytterligare en attack. Israelerna slog först och kriget var över på sex dagar. 1973, i början av den judiska årstiden av Yorn Kippur, attackerade egyptierna och syrierna igen. Striderna var hårda och blodiga. Men 1974 var Israel återigen på topp och fortfarande i landet.

I mer än 50 år har dessa häpnadsväckande händelser gripit uppmärksamheten hos stora delar av den kristna världen. En slutsats har dragits av miljoner. Detta måste vara uppfyllelsen av Bibelns profetior. Idag uttrycks denna övertygelse över hela jorden. Återfödelsen av staten Israel 1948 anses nu av otaliga kristna vara den viktigaste profetiska händelsen under 1900-talet!

Ett exempel på denna övertygelse kan hittas i den populära boken ”The Next 7 Great Events of the Future”. Författaren Randal Ross förklarar: "Jag kallar upprättandet av staten Israel "den ultimata profetiska tidsbomben", för när Israel blev en legitim stat i världens ögon i maj 1948, startade den, till synes isolerade incidenten, den profetiska tidsklockan som tickar ner mot "nolltimmen" och tidens ände." Hal Lindsey ekade, "Sedan Israels återupprättande som en nation 1948 har vi levt i den mest betydelsefulla perioden av profetisk historia." Det är inte en under uttalande att säga att den stora majoriteten av nuvarande kristnas trosuppfattningar om den sista tiden vilar stadigt på den plattformen från 1948.

Den 10 april 1912 seglade Titanic från England till Amerika. Det största fartyget i världen vid den tiden, hon ansågs vara osänkbart. Sedan, efter fyra dagars lugn färd, slog hon i isen. Tre timmar senare var hon under vatten, på väg ner till botten av Atlanten. På många sätt är 1948 års teori som Titanic. I otaliga kristnas medvetande anses det vara osänkbart. Men om några ögonblick kommer denna populära teori att träffa Guds ords is. Om det börjar sjunka, bör vi överge skeppet så snart som möjligt!

Det finns tre huvudargument som nu används för att stödja teorin att Bibelns profetior uppfylldes 1948. Det är dags att noggrant undersöka dessa argument.

1. Argumentet om "Fikonträdet".

Hal Lindsey skrev: "Jesus förutspår en extremt viktig ledtråd. Han säger: "Lär nu en liknelse från fikonträdet" (Matt. 24:32,33) … Det viktigaste tecknet hos Matteus måste vara återställelsen av judarna till landet i Israels återfödelse ... När det judiska folket ... blev en nation igen den 14 maj 1948 gav "fikonträdet" sina första blad. Jesus sa att detta skulle tyda på att han var "vid dörren", redo att återvända.

Är detta verkligen vad Jesus sa? I ett parallellt stycke skriver Lukas: "Han gav dem också en liknelse: "Se på fikonträdet och alla andra träd. När ni ser att de knoppas, förstår ni av er

själva att sommaren redan är nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära." Lukas 21:29-31.

Eftersom Lukas skrev, "och alla andra träd, när ni ser att de knoppas", kan vi tydligt se att Jesus inte bara hade ett träd i åtanke, som representerade Israel 1948. I Matteus förklarade Jesus sin liknelse om fikonträdet. Han sade: " På samma sätt vet ni, när ni ser allt detta, att han är nära och står för dörren." Matt. 24:33. När fikonträd och alla träd börjar blomma i slutet av vintern vet vi att sommaren är nära. "Så likaså", sade Jesus, när vi ser "alla dessa" olika tecken som ges i Matt kapitel 24 inträffa samtidigt, då kan vi veta att hans återkomst är nära. Fikonträdet är inte tecknet. Det representerar helt enkelt "alla" tecknen i Matteus kapitel 24, av vilka inget är Israels återfödelse 1948. Isen i Guds Ord har precis rivit det första hålet i botten av 1948 års skepp!

2. Argumentet om "Israels segrar".

Tanken uttrycks ofta att de israeliska segrarna över araberna 1949, 1967 och 1973 är ett starkt bevis på att Gud hade återförsamlat Israel och nu tänd för sin utvalda nations räkning, även om ledningen för den nationen fortfarande inte tror på Jesus Kristus. Återigen, låt oss undersöka argumentet.

För det första säger Bibeln att ”Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evigheten” (Heb 13:8). Gud säger: "Jag är Herren, jag förändras inte." Malaki 3:6. Låt oss undersöka skrifterna med denna princip i åtanke. Stred Gud för Israel i Gamla testamentet när de var i otro?

Efter uttåget ur Egypten lovade Gud att föra Israel in i det utlovade landet (2 Mos 33:1-3). Tolv män skickades in för att spionera ut området. Men efter att allt folket hörde det "onda ryktet" om "jättarna" i landet, "knotade de mot Mose" och sa: "låt oss återvända till Egypten" (4 Mos 13:32,33; 14:2,4). Sedan uttalade Gud själv denna dom: "Men när det gäller er, så ska era döda kroppar falla här i öknen. Och era barn skola vandra i öknen i fyrtio år... Ni ska få erfara att jag tagit min hand ifrån er." (4 Mos 14:32,34). Således, på grund av Israels otro, uppfyllde Gud inte sitt löfte till den generationen.

Tyvärr var de forntida israeliterna ovilliga att acceptera detta 40-åriga straff. Folket föreslog då att de ändå skulle gå upp "till den plats som Herren har talat om." (4 Mos 14:40). Men Mose sade: "Det kommer inte att lyckas. Ge er inte av dit upp … för Herren är inte med er. ... Därför kommer Herren inte att vara med dig ... I brott övermod drog de ändå upp ... Amalekiterna och kananéerna … kom då ner och slog dem." (4 Mos 14:42-45). Detta avsnitt är fullt av instruktioner. På grund av Israels otro kämpade Gud inte för dem. År senare, när Israel återigen "övergav Herren ... så att de inte längre kunde stå emot sina fiender." (Dom 2:13,14). Denna grundläggande Bibliska sanning upprepas många gånger i Josua, Domarboken, Samuels böcker, Kungaböckerna, Krönikeböckerna, Jeremia, etc.

Gud förändras inte. Under hela den heliga historien kämpade Han inte för Israel medan de var i otro. Han kunde alltså inte ha kämpat för den judiska nationen 1949, 1967 och 1973! Bara för att en nation vinner strider är detta inte ett bevis i sig på att Gud kämpar för den nationen. Stred Gud för Hitler när han vann så många strider? Var Herren på nazisternas sida när de grymt mördade sex miljoner judar [ortodoxa, protestanter och liberala katoliker]? Uppenbarligen inte! Kära vän, argumentet "Israels segrar" är inte baserat på en grundlig studie av Guds ord. Isen har precis slitit hål nummer två i skrovet på denna "osänkbara" teori!

3. Argumentet om ”återsamling i sluttiden”.

Detta är "det stora". Tanken uttrycks nu över hela världen att forntida profetior som finns i Gamla testamentet, som förutsäger en återinsamling av Israel tillbaka till deras land, uppfylldes 1948. Den huvudsakliga profetian som används för att stödja denna slutsats finns i Hesekiel kapitel 36-38.

I "The Late Great Planet Earth" ger Hal Lindsey följande tre skäl till varför Hesekiels profetia måste peka på en uppfyllelse i 1948: (1) Gud sa om Israel: "För jag ska hämta dig

från hednafolken och samla er från alla länder och för er till ert eget land." (Hes 36:24). (2) Frasen "från alla länder" gäller en "världsomfattande spridning" och kan därför inte gälla tiden för den babyloniska fångenskapen. (3) Hesekiels profetia kommer att uppfyllas "i de sista dagarna" (38:16), vilket, enligt Hal Lindsey, är en "definierad" term som gäller "tiden precis före" Jesu Kristi andra ankomst. Dessa tre skäl har accepterats av otaliga kristna som "osänkbara" bevis till förmån för en uppfyllelse 1948.

Följande fem argument hyser inte bara tvivel på de tre punkterna som just har listats, utan bevisar också att Bibelns profetior inte kunde ha uppfyllts 1948!

1. Gud sa specifikt till det forntida Israel att han skulle samla dem "från alla nationer" omedelbart "efter sjuttio år vara fullbordade i Babylon." (Jer. 29:10,14,18).

2. Tidsperioden direkt efter den babyloniska fångenskapen kallas också "de sista dagarna" (Jer. 30:24; 27:6-7; 48:47; 49:39). Således är frasen "de sista dagarna" inte alltid en "definierad term" som gäller "tiden precis före" Jesu andra ankomst. Moses sa till forntida Israel, "Jag vet att ni efter min död kommer … olycka drabba er i de sista dagarna ..." (5 Mos 31:29).

3. Tre gånger i Hesekiel kapitel 38 beskrivs de återinsamlade israeliterna att de "alla bor där nu i trygghet." (vers 8), "bor där i trygghet, alla som bor där utan murar" (vers 11), och "när mitt folk Israel åter bor i trygghet" (vers 14)." Dessa ord gäller definitivt inte för moderna israeler, som nu "bor" mitt i terrorism, arabisk fientlighet, bombhot och PLO:s planer.

4. Anledningen till att israeliterna skingrades i Gamla testamentet var för att de övergav Gud, bröt mot hans lag och inte lydde hans ord (Jer. 16:10-13; 29:18-19). Om du letar noga kommer du att upptäcka att enligt Bibeln måste Israel först omvända sig från sina synder innan en sådan återinsamling kan genomföras av Gud.

Här är beviset, Gud sade till Israel: ”När allt detta kommer över dig, välsignelsen och förbannelsen som jag har förelagt dig, ska du ta det till ditt hjärta bland alla de hednafolk dit Herren din Gud har fördrivit dig. Du ska då vända om till Herren din Gud och lyda hans röst i allt som jag i dag befaller dig, du och dina barn, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Då ska Herren din Gud göra slut på din fångenskap och förbarma sig över dig. Herren din Gud ska då åter samla dig från alla folk dit han har skingrat dig.” 5 Mose 30:1-3.

Enligt dessa inspirerade ord, när Gud sprider Israel bland "alla hednafolk", var de först när de återvänder och lyder hans röst, Han kommer att samla dem igen. Om de inte återvänder och lyder, då kommer denna profetia inte att uppfyllas av Gud! Eftersom Messias har kommit måste denna "omvändning till Herren" vara ett återvändande till Jesus Kristus. Det är tydligt att den judiska sionismen inte uppfyllde detta andliga villkor 1948.

Återigen sa Gud till det forntida Israel: ”… Om ni är trolösa ska jag skingra er bland folken. Men om ni vänder om till mig och håller fast vid mina bud och följer dem, då vill jag, även om ni vore fördrivna till himlens ände, samla er därifrån och föra er till den plats som jag har utvalt för att låta mitt namn bo där.” (Neh. 1:8,9). ”Ni ska söka mig, och ni ska också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta. För jag ska låta er finna mig, säger Herren. Jag ska göra slut på er fångenskap och samla er från alla de folk och alla de orter dit jag har drivit bort er, säger Herren. Jag ska låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar.” (Jer. 29:13,14). Dessa skrifter är mycket tydliga. Israel måste först omvända sig, sedan kommer Gud att återsamla henne. Återigen uppfylldes inte detta villkor av den sionistiska rörelsen 1948. Den "osänkbara" teorin börjar nu sjunka ner. "Sänk livbåtarna" är ropet från himlen!

Den viktigaste "återinsamlingsprofetan" som finns i Hesekiels 36 kapitel innehåller också de villkorliga element som lärs ut i Skriften. Lägg noga märke till: "Så säger Herren Gud: på den dagen när jag har renat er från alla era missgärningar, då ska jag låta städerna bli bebodda, och ruinerna ska byggas upp." Hesekiel 36:33. Således, "på den dagen" då Gud renar Israel från "alla" hennes synder, på den dagen skulle Han "också få" henne att bo i hennes städer.

Detta hände inte 1948! Israel som nation var inte renat från "alla" sina missgärningar vid den tiden. Den hade inte erkänt och övergivit sin tidigare synd att förkasta Sonen (Matt 21:37-39).

Jona förutspådde: "Om fyrtio dagar ska Nineve förstöras." (Jona 3:4). Men 40 dagar senare störtades inte Nineve. Varför? Eftersom profetian var villkorad. Nineve ångrade sig, så Guds dom sköts upp. Som vi har sett finns samma villkorliga element också i återsamlingsprofetiorna. Eftersom Israel inte först omvände sig och återvände till Herren Jesus Kristus, kunde löftena om återinsamling inte ha uppfyllts av Gud 1948.

5. Profeten Hesekiel förklarade: ”Herrens ord kom till mig: Människobarn, vänd ditt ansikte mot Gog i Magogs land...”, ”I kommande år ska du tåga in i ett land som har fått ro från svärdet. De som bor där har samlats från många folk”, ”Dit ska du dra upp”, ”och mot ett folk som har samlats från hednafolken”, ”Men på den dag då Gog kommer över Israels land, säger Herren Gud, då ska jag släppa lös min vrede.”, ”Jag ska gå till doms med honom med pest och blod. Slagregn och hagelstenar, eld och svavel ska jag låta regna över honom och hans härar ... Och de skall inse att jag är Herren." (Hes. 38:1,2,8,9,12,18,22,23).

Kapitel 5 i ”The Late Great Planet Earth” kallas för "Ryssland är en Gog." Där tillämpade Hal Lindsey orden i Hes. kap. 38 på återupprättandet av Israel 1948 och sedan på en sista Mellanösternstrid mellan Ryssland och den judiska nationen. Ändå är den explosiva sanningen att Uppenbarelseboken faktiskt tillämpar Hesekiels profetia på en global händelse som kommer att inträffa i slutet av millenniet.

Av kapitel 2 i denna bok upptäckte vi hur Matteus tog Hosea 11:1, som ursprungligen gällde Israels nation, och sedan förklarade det "uppfyllt" i Jesus Kristus (Matt 2:14–15). Vi såg också hur Paulus gjorde en liknande "Gamla testamentets tillämpning på Nya testamentet" när han tillämpade "Abrahams säd", som definitivt var "Israel", på "en ... som är Kristus" (Jes. 41:8; Gal. 3:16). Spänn fast säkerhetsbältena! Upp-boken gör samma sak med Hes. Kap. 38!

Uppenbarelseboken 20:7-9 säger: "Och när de tusen åren har nått sitt slut ska Satan släppas ut ur sitt fängelse. Och han ska gå ut för att förleda folken vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, och samla dem till striden. Deras antal är som havets sand. De drog upp över hela jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem."

Huvudelementen är desamma. Både Hes. Kap. 38 och Upp. kap. 20 talar om Gog, Magog, en stor armé, en sista samling för strid mot Jerusalem och eld från himlen. Ändå tillämpar Uppenbarelseboken kapitel 20 dessa saker på slutet av årtusendet, på en global Gog och Magog, och på en sista global strid mot de heligas läger och den älskade staden, som är det nya Jerusalem (Upp. 3:12; 21:10; Hebr. 12:22). Sålunda tar Uppenbarelseboken kapitel 20 vad som ursprungligen gällde för den bokstavliga judiska nationen och tillämpar det sedan på en sista global strid mot Jesu Kristi heliga, som befinner sig i det nya Jerusalem i slutet av millenniet.

Varför gör Uppenbarelseboken så? Av samma anledning som vi diskuterade i kapitel 3 i denna bok. Så att "Guds ord" inte skulle "bli om intet" genom många köttsliga judars otro. (Rom 9:6.) Gud lovade i Hes. Kap. 38 och i Sak. Kap. 14 att han skulle försvara Israel och Jerusalem under en sista strid. Och det kommer Han. Han kommer att försvara sitt Israel i Anden, som kommer att bo inne i det nya Jerusalem i slutet av millenniet!

Enligt Uppenbarelseboken 20:7-9 är det så Hesekiel kapitel 38 kommer att uppfyllas. Därför är den stora frågan "Är vi villiga att acceptera Nya testamentets tillämpning av gamla testamentets profetior?" Om inte, då är vi inte trogna hela Guds Ord!

Den 15 april 1912, klockan 02:20, var den osänkbara Titanic helt under vattnet. Ungefär en tredjedel av hennes passagerare befann sig i livbåtar, medan majoriteten var på väg till botten av Atlanten. Hur är det med oss? Kommer vi att överge "1948-skeppet" innan det är för sent? Vår kapten vädjar nu, "Stig in i livbåtarna!" Om vi vägrar kommer vi att gå ner till havets botten!

Kapitel 9
Enorma sanningar om Templet

Den 15 april 1912 sjönk Titanic till botten av Atlanten. Där låg den, oupptäckt i årtionden. 1980 beslutade en rik oljeman från Texas att finansiera en eftersökning av det förlorade skeppet. Två expeditioner gick ut till havs, men de hittade ingenting. 1985 seglade en annan grupp forskare från Frankrike. De pekade ut ett 12-mils område där de trodde att fartyget hade lagts till vila. Efter två månaders djuphavsmätningar hittade deras sofistikerade skanningsapparater ett stort föremål på havsbotten. När konturerna av ett skepp blev tydligare kom ropet till slut: "Här är det! Vi har hittat Titanic!" Upptäckten rapporterades i tidningar över hela världen.

I det här kapitlet kommer vi att fortsätta att överblicka de dolda djupen i Guds Ord. Vi behöver ingen sofistikerad utrustning, dock - öppna hjärtan. När vi seglar in i följande stycken kommer vi att upptäcka saker som är mer chockerande än vad forskarna upptäckte 1985. Är du redo? Det är nu dags att upptäcka de enorma sanningarna om templet!

Det är ett faktum att flera judiska organisationer i Jerusalem nu förbereder återuppbyggnaden av ett tredje judiskt tempel på Tempelberget. En populär kristen bok som heter "The Edge of Time", av Peter och Patti Lalonde, ger följande rapport: "En modell av det tredje templet har byggts och är utställt i gamla Jerusalem. Även en datoriserad lista över kandidater som uppfyller kraven för en tempelpräst har utarbetats, och rabbinska studenter har tränat på forntida judiska tempelriter och offer." Många religiösa judar vill ha ett nytt tempel. Miljontals kristna tror nu att Bibeln definitivt förutspår att ett kommer att byggas. Men gör den verkligen det? Är det möjligt att teorin om det "tredje templet" är ännu en storslagen villfarelse i de sista dagarna?

Först av allt, låt oss fokusera på vad som hände innan det andra templet förstördes. När Jesus Kristus dog, "Då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner. Jorden skakade och klipporna rämnade", (Matt. 27:51). Genom att slöjan togs bort visade Gud den allsmäktige hela mänskligheten att värdet av djuroffer var över. Den jordiska tempeltjänsten närmade sig sitt slut. Varför? För det stora offret hade just offrats! Några år senare skrev Paulus med hänvisning till det jordiska templet: "När han talar om ett nytt förbund, har han därmed förklarat det förra föråldrat. Och det som blir gammalt och föråldrat är på väg att försvinna." (Hebr. 8:13). År 70 e.Kr. revs det andra templet av romarna.

Tänk nu ett ögonblick. Skulle Guds omtanke någonsin få det judiska folket att återuppbygga ett tredje tempel? Skulle Fadern någonsin inleda återupptagandet av offer, offer som upphörde med hans Sons död? När Jesus ropade: "Det är fullbordat" (Joh. 19:30), avskaffade han alla offer. Han var det slutgiltiga offret! Skulle därför inte återstarten av offer vara ett öppet förnekande av att Jesus Kristus är Messias? Om Israel någonsin återuppbygger ett tredje tempel och börjar offra, skulle inte detta vara ännu ett officiellt, nationellt, förkastande av Frälsaren? Vad hände för 2000 år sedan när Israels ledare officiellt förkastade sin Messias? Resultatet blev en katastrof! Mer än en miljon judar omkom.

Tre huvuddelar av Skriften används idag av kristna för att stödja teorin om det "tredje templet". De är Daniel 9:27, diverse "tempeltexter" i Uppenbarelseboken, och 2 Tess. 2:4. Ändå sägs ingenting i någon av dessa tre sektioner om att något tempel skulle "återbyggas". I Gamla testamentet ägnas stora delar av Skriften åt byggandet av ökentabernaklet, det första och det andra templet (2 Mos. Kap. 35-40; 1 Kung. Kap. 6; Esra kap. 3-6). Men när det gäller byggandet av ett tredje judiskt tempel finner vi ingenting.

Argument 1- Användningen av Daniel 9:27

Populära profetiforskare idag hävdar att när Dan. 9:27 beskriver ankomsten av en som kommer att "… avskaffa slaktoffer och matoffer", måste detta hänvisa till en antikrist i den sista tiden som kommer att stoppa offren i ett återuppbyggt judiskt tempel. Ändå bevisade vi i kap. 5 i denna bok att det var Jesus Kristus som redan för 2000 år sedan "… avskaffa slaktoffer och matoffer " genom sin död på korset. Matthew Henry förklarade troget att det var Jesus som skulle "låta slaktoffret och matoffret att upphöra. Genom att offra sig själv som ett slutgiltigt offer en gång för alla, skall han göra slut på alla levitiska offer." Därför, när människor använder Dan. 9:27 som en grundtext för att stödja idén om ett "återbyggt tredje tempel", försöker de faktiskt för att bygga ett hus på sand. Ännu värre. De bygger ovanpå ett stor jordbävningsområde!

Argument 2-"Tempeltexter" i Uppenbarelseboken

Dessa texter handlar alla om det himmelska templet, inte ett återuppbyggt tredje tempel på jorden. Uppenbarelseboken 11:19 säger: "Guds tempel öppnades i himlen." Upp. 14:17 säger att "en annan ängel kom ut från templet i himlen." Upp. 15:5 förklarar att "templet ... i himlen öppnades", och Upp 16:17 säger: "En stor röst kom ut från himlens tempel." Det finns alltså ett tempel i himlen. Och det är i detta tempel som Jesus Kristus, vår store överstepräst, nu tjänar med sitt blod för oss (Hebr. 8:1,2; 9:12,14). Det är också till detta tempel som Paulus råder kristna att vända sig till (Hebr. 10:19-22). Vi kommer att studera detta ämne mer ingående i kap. 12 i denna bok.

Argument 3-Användningen av 2 Tessalonikerbrevet 2:4

Detta är förmodligen den viktigaste passagen som används för att stödja teorin om ett "tredje templet". Här skrev Paulus att Antikrist skulle sitta "i Guds tempel såsom Gud." 2 Tess. 2:4. Hal Lindsey kommenterar: "Det är säkert att templet kommer att byggas upp igen. Profetian kräver det ..." (antikrist) tar plats i Guds tempel och visar sig vara Gud" (2 Tess 2:4). .. Vi måste dra slutsatsen att ett tredje tempel kommer att återuppbyggas på dess gamla plats i gamla Jerusalem."

2 Thessalonikerbrevet 2:1-8 är ett av de mest kontroversiella ställena i Bibeln. Det är dags att granska detta avsnitt noggrant. I denna analys kommer jag att dra nytta av tidigare insikter, från historiska protestanter, som var allmänt accepterad doktrin i Europa, England och Amerika i över 300 år sedan reformationens tid.

EN ANALYS AV 2 TESSALONIKERBREVET 2:1-8

Vers 1 - "*När det gäller vår Herre Jesu Kristi ankomst och hur vi ska samlas hos honom ber vi er, bröder*" Jesus kommer för att samla sina barn. Det grekiska ordet som används här för "ankomst" är parousia, vilket tydligt syftar på Jesu Kristi andra ankomst (Matt 24:27).

Vers 2 - "*att inte plötsligt tappa fattningen. Låt er inte skrämmas av någon ande eller av något ord eller brev som påstås komma från oss och som säger att Herrens dag är här.*" Här varnade Paulus tessalonikerna för att inte bli besvärade av någon som skulle antyda att "Kristi dag", då han skulle "samla" sina barn, var "när" under det första århundradet. Nej, något stort var tvunget att hända först.

Vers 3 - "*Låt ingen bedra er på något sätt: ty den dagen (då Jesus kommer för att samla sina barn) skall inte komma, först måste avfallet komma och laglöshetens människa träda fram, fördärvets son",* Här är Paul väldigt tydlig. "Den dagen" då Jesus kommer för att "samla" oss ska inte komma förrän det först sker "ett avfall" och Antikrist uppenbaras! Således, i motsats till vad folk tror, kommer Antikrist innan Jesus kommer för att samla sitt folk! Paulus varnade: "Låt ingen bedra er på något sätt" till att tro något annat.

Frasen "avfallet" kommer från det grekiska ordet "apostasia", som betyder "avfall" från sanningen. Således skulle det i kristendomens historia, liksom i Israels historia, finnas ett stort "avfall" från Guds ord som skulle resultera i Antikrists uppkomst. Paulus kallade denna antikrist "syndens människa". Dessa ord pekar faktiskt på en tidigare profetia som finns i Daniel kapitel 7.

Daniel kapitel 7 förutspådde uppkomsten av ett "litet horn" med "ögon som en mans ögon." Daniel 7:8. Daniel sa inte att det lilla hornet skulle vara en man, utan att det skulle ha "ögon som en mans ögon." Detta horn skulle uppstå ur "det fjärde vilddjuret" eller "fjärde riket" (vers 23), som var Romarriket. Det skulle uppstå "bland" de 10 hornen i Europa (vers 10), skulle tala stora ord mot Gud (vers 8, 25) och skulle föra "krig med de heliga" (vers 21) under den kristna historian. Paulus kallade också Antikrist "fördärvets son", vilket Jesus Kristus kallade Judas (Joh. 17:12). Judas var en insider, en apostel, en av de tolv. Judas kysste Jesus och kallade honom "Mästare" (Mark 14:45). Ändå var det en kyss av svek. Genom att kalla antikrist för "fördärvets son" ger Paulus oss en ledtråd i att denna bedragare inte skulle vara en hednisk diktator, som ex Adolf Hitler, utan snarare en bekänd apostel till Jesus Kristus. Men i verkligheten skulle han vara en falsk apostel. (Se 2 Kor 11:13-15.)

Vers 4 - "*motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt så att han sätter sig i Guds tempel och visar sig vara Gud.*" Paulus sa inte, som så många tror, att Antikrist kommer att gå in i ett tempel och säga: "Jag är Gud." Snarare skulle han sitta och "... visa sig vara Gud." Skillnaden är subtil, men ändå väldigt viktig. Antikrist kommer inte att "säga det", för detta skulle vara alltför uppenbart. Ändå kommer han att "visa det" genom sina handlingar.

Antikrist "sätter sig". Det betyder inte att han kommer att "sätta sig ner" på någon stol. På Bibelns språk betyder att "sitta" att sitta i en auktoritetsposition. Jesus Kristus "sitter" nu på Guds högra sida (Mark 16:19). Han är vår högsta auktoritet, den ende Medlaren mellan Gud och människor (1 Tim 2:5). Enligt Paulus kommer Antikrist också bedrägligt att "sitta" i en auktoritetsposition. Detta "sittande" kommer att stå i opposition till Jesu Kristi högsta auktoritet!

Antikrist ”sätter…” till och med "sig i Guds tempel". Här är nyckeltexten! Miljontals uppriktiga kristna, som Hal Lindsey, tillämpar detta på ett återuppbyggt tredje judiskt tempel i Jerusalem. Men är det rätt? Fundera över det. Låt oss säga att en grupp judar, som inte tror på Jesu Kristi stora offer, skulle bygga om ett tredje tempel på Tempelberget. Kunde det templet någonsin verkligen kallas "Guds tempel"? Nej, absolut inte! För det templet skulle i sig självt vara ett förnekande av Jesus Kristus! Lägg märke till vad den berömde kristna kommentatorn Adam Clarke hade att säga om Paulus ord: "I Guds tempel, aposteln kunde inte mena Jerusalems tempel; eftersom det, som han visste, skulle förstöras inom några år. Efter Kristi död kallas Jerusalems tempel aldrig för Guds tempel av apostlarna."

Det grekiska ordet Paulus använde här för "tempel" är "naos". En enorm sanning om templet är att varje gång Paulus använde ordet "naos", i sina brev, använde han det inte på en byggnad i Jerusalem utan på kyrkan (”ecclesia”, församlingen)! Paulus skrev till "Guds församling som är i Korint" och sa: "Vet ni inte att ni är Guds tempel ("naos")? 1 Kor. 1:2; 3:16. (Se även 2 Kor 6:16; Ef. 2:19–22.) För Paulus är alltså "Guds tempel" den kristna kyrkan! Återigen kommenterade Adam Clarke: "Under evangeliets utdelning är Guds tempel Kristi kyrka." Och det är här Antikrist kommer att sitta! Han kommer bedrägligt att komma in i kyrkan, som Judas, som var en av de tolv! Där kommer han att "sitta" i en position av högsta, till synes ofelbar auktoritet, som någon som subtilt kommer att förfalska Jesu Kristi högsta auktoritet!

Om du var djävulen, skulle du inte försöka göra samma sak? Du skulle inte spendera större delen av din tid med att sitta i någon bar. Ditt mål skulle vara att försöka lura kristna! Om du var Satan, skulle du inte vilja smyga in i kyrkan, gå bakom predikarstolen och sedan hålla en predikan? (Se Apg. 20:28-31; 1 Tim. 4:1; 2 Tim. 4:3-4.) Det är precis vad Paulus säger att Antikrist kommer att göra! Han kommer skickligt att gå in i Guds tempel, som är den kristna kyrkan, och sedan kommer han att "sitta" i en position av till synes högsta auktoritet när han gör uttalanden om frågor som rör den kristna läran.

Den världsberömde Matthew Henry, vars rötter var stadigt planterade i den historiska protestantismen, kommenterade: "(Paulus) talar om något mycket stort avfall ... Inte var kristendomen planterad och rotad i världen förrän det började bli ett avfall från den kristna kyrkan ... Han kallas syndens människa, ... fördärvets son ... Dessa namn kan av dessa skäl med rätta tillämpas på den påvliga staten ... Roms biskopar inte bara motsätta sig Guds auktoritet, ... utan har upphöjt sig själva över Gud … Antikristen som här nämns är någon falsk övertagare av Guds auktoritet i den kristna kyrkan, ... och för vem kan detta bättre tillämpas än på biskoparna i Rom?"

Ovanstående uppfattning delades av John Wycliffe, William Tyndale, Martin Luther, John Calvin, översättarna av King James Bible, John Wesley, Charles Spurgeon, biskop J.C. Ryle, Dr Martyn Lloyd-Jones och otaliga andra protestantiska reformatorer. Har vi inte precis upptäckt en enorm sanning?

Vers 5,6 – ”*Minns ni inte att jag sade er detta medan jag ännu var hos er? Och ni vet vad det är som nu håller honom tillbaka så att han kan träda fram först när hans tid kommer*.” Detta är en mycket kontroversiell mening. Mängder av profetiforskare tror idag att den kristna kyrkan är den som hindrar. De lär att när kyrkan avlägsnas vid uppryckelsen, då kommer Antikrist att dyka upp. De lär också att efter att denna Antikrist har dykt upp, kommer han att gå in i det återuppbyggda judiska templet i Jerusalem och förkunna att han är Gud. Detta kommer förmodligen att hända under "de sju åren av vedermödan". Men av det vi har studerat hittills, kan vi se att det är något fel med den här bilden!

Paulus specificerade inte i detta brev "vad" som hindrade Antikrist. Ändå visste tessalonikerna, för Paulus sa i vers 6 att han tidigare hade "sagt" dem. En studie av skrifterna från de tidiga kyrkans fäder, som var kristna ledare som levde direkt efter Apostlarna, avslöjar exakt vad den tidiga kyrkan trodde. "Den tidiga kyrkan – som från vilken vi ensamt kan lära oss vad Paulus berättade för dem från mun till mun, men avstod från att förbinda sig att skriva - har lämnat det antecknat att aposteln hade berättat för dem att denna hindrande makt var herraväldet eller de romerska kejsarna; att medan de fortsatte att regera i Rom, var utvecklingen av den förutsagda ondskans makt omöjlig … Medan kejsarna regerade kunde han (Antikrist) inte framträda, men när de försvann bort skulle han efterträda dem."

Baserat på historisk forskning höll Matthew Henry med. ”Detta antas [tros] vara det romerska imperiets makt, vilket aposteln inte ansåg lämpligt att nämna tydligare vid den tiden, och det är ökänt att medan denna makt fortsatte, hindrade den biskoparna i Roms frammarsch till den höjd av tyranni som de strax därefter anlände till.” Sålunda var den kraft, som "håller tillbaka" eller hämmar, den kejserliga makten i det romerska imperiet som styrdes av kejsarna. Det var först efter att Rom föll, 476 e. Kr, som påvarna var fria att styra. Detta brukade vara den vanliga tolkningen bland lutherska, baptistiska, presbyterianska och metodistiska forskare i 300 år efter reformationen. Men tiderna har förändrats. Nya forskare är här med nya idéer.

Vers 7 - "*Laglöshetens hemlighet är ju redan verksam. Nu måste bara han som håller tillbaka röjas ur vägen*." På Paulus tid, på grund av det romerska imperiets återhållande kraft, hindrades Antikrists uppgång till makten. Ändå förutspådde Daniels tidigare profetia att det fjärde vilddjuret (det romerska riket) slutligen skulle falla, vilket sedan skulle tillåta det "lilla hornet" (Antikrist) att helt träda i kraft (Daniel 7:7,8). I sitt brev till tessalonikerna specificerade Paulus inte i skrift att det romerska riket så småningom skulle "röjas ur vägen". Anledningen var att hans brev kunde upptäckas av romerska myndigheter, vilket kunde ha resulterat i fler "förföljelser och vedermödor" mot hans konvertiter för deras upplevda illojalitet mot Caesar. (Se 2 Tessalonikerna 1:4.) Denna uppfattning stämmer överens med profetior, historia och inte bara det, den är även väldigt vettigt!

På Paulus tid verkade redan "laglöshetens hemlighet", ändå var den till stor del dold. Det var inte förrän det romerska riket slutligen föll år 476 e.Kr. som denna "hemlighet" för

världens ögon fullt ut uppenbarades för vad det var. Sedan kom den mörka medeltiden, då Europa hölls i ett skräckgrepp i nästan 1 000 år. Historiker uppskattar att "inkvisitionens heliga kontor" var ansvarigt för den brutala tortyren och döden av 50-100 miljoner kristna. Och detta gjordes i Jesu Kristi namn! Sannerligen har Antikrist kommit in i Guds tempel.

Vers 8 - "*Sedan ska den laglöse träda fram, han som Herren Jesus ska döda med sin muns ande och förgöra med glansen vid sin ankomst*." Således skulle "laglöshetens hemlighet" börja i Paulus dagar och fortsätta till slutet, då det kommer att förstöras av "glansen vid sin ankomst". Det grekiska ordet för "ankomst" som används i vers 8 är samma ord för "ankomst" som används i vers 1. Det ordet är parousia, vilket tydligt syftar på Jesu Kristi andra ankomst. Således, enligt verserna 1 och 8, är det vid den andra ankomsten, efter att Antikrist har uppenbarats, som Jesus Kristus kommer att "samla" sina barn.

EN KORT SAMMANFATTNING AV 2 TESSALONIKERBERVET 2:1-8

Vers 1 - Jesus Kristus "ankomst" (parousia) är för att "samla" sina barn.

Vers 2 – Paulus sa till de tidiga tessalonikerna att de inte skulle "skrämmas" av falska idéer att denna "Herrens dag" var "när" under det första århundradet.

Vers 3 – Innan "Herrens dag" kommer, måste "ett avfall" komma först, och den profeterade "laglöshetens människa" måste uppenbaras.

Vers 4 - Denna ”laglöshetens människa” kommer att upphöja sig själv och kommer till och med att sitta i "Guds tempel", vilket är kyrkan, "och visa sig vara Gud."

Vers 5 – Paulus hade tidigare varnat tessalonikerna om detta.

Vers 6 - Tessalonikerna visste "vad" som då hindrade Antikrist.

Vers 7 - Antikrist arbetade redan under det första århundradet i hemlighet. Snart skulle dock den återhållande makten "tas ur vägen".

Vers 8 - Då skulle Antikrist bli helt "uppenbarad". Efter hans uppenbarelse, skulle han fortsätta till Jesu andra ankomst. Då kommer han att "förgöras" från "glansen" av Kristi "ankomst" (parousia). Och det är vid denna andra ankomst, vid parousia, efter att Antikrist avslöjats, som Jesus Kristus kommer att "samla" sina barn som förblivit trogna mot sanningen!

Så vad har vi upptäckt i Bibelns djupa vatten? Något mycket större än vad forskarna upptäckte 1985. Vi har upptäckt enorma sanningarna om templet! Vi har lärt oss att det inte finns något i Skriften om återuppbyggnaden av ett tredje judiska templet på Tempelberget! När uppenbarelsen talar om ett tempel, syftar det alltid på "himlens tempel". Upp. 16:17. Och när Paulus skrev om att Antikrist gick in i Guds tempel, talade han om att gå in i kyrkan, församlingen! Om vissa människor som förkastar Jesu Kristi slutliga offer någonsin bygger om ett tredje tempel på Tempelberget inne i Jerusalem, kommer det definitivt inte att vara "Guds tempel"!

Så låt dig inte luras. Miljontals idag förväntar sig att någon listig Antikrist ska dyka upp efter att alla kristna har blivit uppryckta från denna värld. Böcker som lär ut detta är bästsäljare. Videor som främjar detta ses ivrigt över hela Amerika. Få ifrågasätter på allvar dessa idéer. Ännu färre letar efter bedrägeri inom kyrkan! Ändå skrev Paulus till oss när han varnade: "Låt ingen bedra er på något sätt." 2 Tess 2:3. Det ordet "er" betyder du och jag! Må Gud hjälpa oss att hålla oss nära Jesus Kristus och undvika bedrägerierna från dem som har "fallit bort" från sanningen.

Kapitel 10
När floden Eufrats torkar ut

Vi har nått hjärtat av denna bok. Det är äntligen dags att studera Uppenbarelseboken. När vi öppnar dess heliga sidor upptäcker vi uttalanden om berget Sion (14:1), Israels tolv stammar (7:4-8), Jerusalem (21:10), templet (11:19), Sodom och Egypten (11:8), Babylon (17:5), Gog och Magog (20:8), floden Eufrat (16:12) och Armageddon (16:16). Således är det uppenbart att uppenbarelsen använder terminologin och geografin i Mellanöstern i sina profetior. Men vad som händer just nu över hela jorden är att uppriktiga evangeliska forskare tillämpar de flesta av dessa termer bokstavligen - på dessa bokstavliga platser och på den judiska nationen i Mellanöstern. Återigen, här är den "högt explosiva" frågan: Vill Gud att dessa profetior ska tillämpas på Israel i köttet eller på Hans Israel i Anden?

Ett exempel på sådan bokstavlig tolkning av Upp. 16:16 till Mellanöstern är följande. Bibeln säger: "Den sjätte ängeln tömde sin skål över den stora floden Eufrat, och dess vatten torkade ut så att vägen öppnades för kungarna från Östern." Upp. 16:12. En populär kristen tidskrift som heter *Endtime* kommenterar: "EUPRATS FLOD SOM TORKAS UT: I Uppenbarelseboken 16:12 förutspår Bibeln att Eufratfloden kommer att torkas upp för att bereda vägen för kungarna i öster att invadera Israel. Detta kommer att hända vid tiden för slaget vid Armageddon ... Den 13 januari 1990 bar *Indianapolis Star* rubriken "Turkiet kommer att stänga av flödet i Eufrat under 1 månad." Artikeln angav att en enorm reservoar hade byggts av Turkiet. När reservoaren fylldes upp skulle flödet i Eufrat stoppas under en månad och en betongplugg för en avledningskanal byggas. Dessa saker har nu gjorts. Med denna nybyggda damm har Turkiet förmågan att stoppa Eufratfloden efter behag. Villkoren för att uppfylla denna 1900 år gamla profetia är nu på plats!"

När redaktörerna för *Endtime* läser om Eufrat som torkar ut, tillämpar de detta bokstavligen. Kungarna i öst antas vara Kina. När det moderna Turkiet byggde en damm vid floden Eufrat drog de slutsatsen att snart kommer en massiv kinesisk armé att kunna korsa en torr flodbädd för att attackera Israel vid Armageddon. Detta är ”sannolikt” hur Uppenbarelseboken 16:12 kommer att uppfyllas. Ändå kan vi inte låta bli att undra, varför skulle kineserna någonsin dra ihop en sådan armé? Och om de någonsin attackerade Israel, varför skulle de oroa sig för att korsa denna flod? Varför inte bara skicka flygplan och släppa bomber? Har inte Persiska Gulfkriget lärt oss att markarméer inte åstadkommer mycket i vår högteknologiska tidsålder?

Vi är på väg att lära av Bibeln att en sådan bokstavlighet i Mellanöstern faktiskt misslyckas med att förstå den sanna innebörden och genialiteten i Uppenbarelseboken. Den misslyckas med att urskilja att Uppenbarelseboken helt enkelt använder Gamla testamentets termer, historia och geografi, som symboler, som sedan är avsedda att tillämpas andligt och globalt vid tidens ände! Den 9 augusti 1945 beslutade USA:s regering slutligen att släppa en atombomb kallad "Fat Man" över Nagasaki. Det är nu dags att släppa vår version av "Fat Man" på den populära ”Mellanösternmetoden” att tolka Bibelns profetior.

"Den sjätte ängeln tömde sin skål över den stora floden Eufrat, och dess vatten torkade ut så att vägen öppnades för kungarna från Östern." Upp. 16:12. För att korrekt förstå denna profetia måste vi först studera en del forntida Bibelhistoria om Israel och Babylon. År 605 f.Kr. kom "Nebukadnessar, kung av Babylon, till Jerusalem och belägrade det." Dan. 1:1. Jerusalem erövrades och Israel togs till fånga i 70 år (Daniel 9:2). Efter dessa 70 år inträffade en fantastisk uppsättning händelser. Eufrat torkades ut, Babylon erövrades från öster och

Israel befriades. Som vi snart ska se, utgör denna historia bakgrunden för en sann förståelse av Upp. 16:12.

Forntida Babylon var byggt vid floden Eufrat (Jer. 51:63,64). En mur omgav staden. Floden Eufrat rann genom Babylon, in och ut genom två spetsade portar vars bommar nådde ner till flodbädden. När dessa dubbeldörrar stängdes och alla andra ingångar stängdes var Babylon ointagligt. Forntida Babylon var "övermodigt", "en gyllene bägare ... de gjorde hela jorden drucken ... av dess vin." Jer. 50:32; 51:7. Ändå skulle hon plötsligt falla och förgöras (Jer. 51:8). Då kallade Gud Israel och sade: "Dra ut därifrån, mitt folk." Jer. 51:45. Som vi snart ska se, upprepas dessa ord i Uppenbarelseboken till det andliga Israel om vikten av att komma ut ur det moderna Babylon (Upp. 17:4,5; 18:2-8).

År 538 f.Kr., natten till det forntida Babylons fall, var hennes kung och undersåtar fulla av vin (Dan. Kap. 5). Det var också vakterna och de glömde att stänga dubbelportarna helt. Över 100 år tidigare hade Gud förutspått angående Babylon och Eufrat: "Jag ska torka dina strömmar." Jes. 44:27. Herren talade också om "Koresh", som erövrade Babylon, och sade: "Jag skall ... öppna portarna för honom så att inga portar mer är stängda." Jes. 45:1. Dessutom kallade Gud Koresh för "min herde" och "hans smorde" (Jes. 44:28; 45:1). Således var Koresh en förebild på Jesus Kristus. Och han kom "från öster" Jes. 46:11!

Inne på Brittiska Museet i London ligger den berömda ”Koreshs Cylinder”. Den beskriver hur Koresh, en Darios general, erövrade Babylon. Koresh och hans armé grävde skyttegravar uppströms längs med floden Eufrat. Genom att avleda vattnet sjönk floden gradvis ner där den rann genom staden Babylon. Ingen märkte det. På natten, vid höjden av Belsassars berusade festmåltid, blev vattnet tillräckligt lågt för att Koresh och hans män tyst kunde glida in under dubbelportarna, som hade lämnats öppna. Snabbt övervann de den dödsdömda staden, dödade kungen (Dan. 5:30) och erövrade Babylon. Sedan utfärdade Koresh ett dekret om att släppa Israel (Esra kap. 1).

Uppenbarelseboken använder Gamla testamentets händelser, geografi och terminologi och tillämpar dem sedan universellt på Jesus Kristus, Guds Israel, och det moderna Babylon vid tidens ände. Ett misslyckande med att urskilja denna princip har resulterat i ett massivt missförstånd av Uppenbarelseboken, en falsk Mellanösternfokus och bedrägeri!

I Uppenbarelseboken, kapitel 17, sa en helig ängel till aposteln Johannes: "… Kom, jag ska visa dig domen över den stora skökan som tronar på väldiga vatten. … I Anden förde han mig bort till en öken. Och jag såg en kvinna som satt på ett scharlakansrött vilddjur, fullt av hädiska namn … I handen hade hon en guldig bägare, full av skändligheter och smuts från hennes otukt. På hennes panna var skrivet ett namn: "Hemlighet, Det stora Babylon, mor till skökorna och till skändligheterna på jorden.” Upp. 17:1,3-5. Johannes såg denna kvinna när han var "i anden". Precis så måste vi också vara "i Anden" för att förstå denna profetia!

Observera noga. Johannes såg ett mystiskt Babylon som "sitter på många vatten." Hon har också "en gyllene bägare", precis som vi läser i Jeremia! Ändå är detta "Mystiska Babylon" inte detsamma som den antika staden Babylon i Mellanöstern. Och de "många vatten" som hon sitter på syftar verkligen inte på den bokstavliga floden Eufrat som idag sipprar genom det moderna Irak. Nej! Uppenbarelsebokens änglatolkare sa: "Vattnen som du såg där skökan tronar, det är folk och människomassor och länder och språk." Upp. 17:15.

Genialiteten med Uppenbarelseboken är att den använder Gamla testamentets historia och sedan applicerar den andligt på ett Mystiskt Babylon, som nu sitter på "många vatten" i en andlig flod Eufrat! Enligt änglatolkaren representerar denna flod av "många vatten" faktiskt "folk och människomassor och länder och språk" runt om i världen som stödjer detta Mystiska Babylon och hennes globala bedrägerier (Upp. 17:15; 18:23). Uppenbarelseboken upprepar profeten Jeremias forntida ord, men tillämpar dem andligt och globalt, och säger: "Fallet, fallet är det stora Babylon, som gav alla folk att dricka av sin otukts vredesvin." Upp. 14:8.

Felet hos dem som använder den "bokstavliga Mellanösternmetoden" för att tolka Uppenbarelsebokens profetior härrör från: (1) tron att dessa profetior måste gälla för köttets Israel, (2) ett misslyckande med att studera Gamla testamentets "grundhistoria" bakom Uppenbarelsebokens profetior, och (3) ett misslyckande av att tillämpa den historien andligt och universellt på Israel i Anden och på Herrens globala fiender. Moderna tolkare använder vanligtvis orden "Babylon", "Eufrat" och "kungarna från östern" på en bokstavlig stad, en bokstavlig flod och bokstavliga arméer i Mellanöstern. Ändå talar Uppenbarelseboken om det "som andligt talat heter Sodom och Egypten", om ett "mystiskt Babylon" och om "vatten" som representerar "folk och människomassor och länder och språk". Upp. 11:8; 17:1,5,15.

Denna fråga kan jämföras med att bära två olika par glasögon. Om vi sätter på oss de "bokstavliga Mellanösternglasögonen" och sedan läser Uppenbarelseboken, kommer vi ”se” dessa profetior som gällande för Israel i köttet. Men om vi sätter på oss "Mellanösterns symbolismglasögon" och sedan läser Uppenbarelseboken, vi kommer att "se" dessa profetior som gällande Israel i Anden. Paulus skrev till de kristna: ”Ni däremot lever inte i köttet utan i Anden, eftersom Guds Ande bor i er.” Rom. 8:9. Om vi sätter på oss fel glasögon och tolkar profetian enligt köttet kommer vi att bli mer blinda än vad en fladdermus är. Men om vi sätter på oss rätt glasögon och tolkar profetian enligt Anden, då kommer vi att säga: "… jag som var blind kan nu se" Joh. 9:25.

En kvinna i profetia representerar en kyrka. Jesu Kristi kyrka kallas "hans hustru" som gör sig "beredd" för Lammets bröllopsmåltid (Upp. 19:7,8). Den kvinnan som kallas det "Mystiska BABYLON" representerar en falsk form av kristendom som har fallit bort från Gud och som nu leder "folk och människomassor och länder och språk" bort från Jesu Kristi sanning! Precis som det forntida Israel under hennes mörkaste dagar, agerar nu detta moderna Babylon som ”sköka”. Hes. 16:1,2,15,35. Hon håller redan nu på att göra "alla nationer" druckna av "sitt vin", som representerar hennes falska läror. Detta mystiska Babylon förnekar nu "Kristi mysterium" som vi studerade i kapitel 7 i denna bok. Hon har återuppbyggt en mur mellan judar och hedningar - en mur som Jesus Kristus avskaffade vid korset (Ef. 2:14–17).

I Gamla Testamentet, när Koresh torkade ut den bokstavliga floden Eufrat, sa Gud till bokstavliga judar att komma ut ur det bokstavliga Babylon. "Dra ut därifrån, mitt folk”, bad Herren, "var och en ska rädda sitt liv undan Herrens brinnande vrede." Jer. 51:45. Samma kallelse ges nu i Uppenbarelseboken till dem som är mitt i det andliga Babylon. Gud säger: " Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte deltar i hennes synder och drabbas av hennes plågor." Upp. 18:4.

Inuti det andliga Babylon finns idag ett stort antal sanna kristna som tjänar Herren efter bästa förmåga. Detta gäller också många som nu undervisar om falska profetior. Ändå kallar Gud dem fortfarande "mitt folk". Herren ser, barmhärtigt, dem som en del av sitt andliga Israel. Men de är förvirrade! Ordet "Babylon" betyder "förvirring". På grund av dagens världsliga religiösa förvirring, särskilt om Bibelns profetior, tror miljoner av Herrens folk nu på falska teorier om tidens slut! Ändå, enligt Upp. 18:4, kallar Jesus Kristus nu oss alla att "komma ut" ur andlig förvirring och in i sanningen i Hans ord. Vi måste alla lämna Babylon innan det är för sent! Snart är floden torr!

"Den sjätte ängeln tömde sin skål över den stora floden Eufrat, och dess vatten torkade ut..." Upp. 16:12. "Det stora Babylon" sitter nu vid "den stora floden Eufrat". Denna flod representerar "folk och människomassor och länder och språk " runt om i världen som, vägrar att komma ut och fortsätter att stödja de falska doktrinerna i det stora Babylon. Snart kommer "den sjätte ängeln" att hälla ut "sin skål över den stora floden Eufrat". Denna skål är en av "Guds sju vredesskålar". Upp. 16:1. Det är alltså Guds vrede, inte det moderna Turkiet, som kommer att torka upp Eufrat! Vad betyder det? Förbered dig. Det betyder att Guds vrede snart kommer att utgjutas över människor som fortsätter att stödja Babylons bedrägerier!

När "folken och människomassorna och länderna" som har stöttat det moderna Babylon fram till slutet äntligen upplever Guds vrede, då kommer de att inse att de har blivit bedragna. Då kommer de att "hata skökan och göra henne utblottad och naken. De ska äta hennes kött och bränna upp henne i eld" Upp. 17:16. Deras stöd för Babylon kommer att försvinna. Detta är hur Babylons vatten kommer att torka upp och bereda vägen för "kungarna från östern" Upp. 16:12.

Koresh kom från "östern" för att erövra det forntida Babylon (Jes. 44:26-28; 46:11). Ordet "öst" betyder "solen går upp". Namnet "CYRUS (Koresh)" betyder "sol". Koresh var en förebild på Jesus Kristus, "rättfärdighetens sol". Mal. 4:2. I Uppenbarelseboken kommer Guds änglar från öster (Upp. 7:2). Jesus sa: "För som blixten går ut från öster och lyser ända bort i väster, så ska det vara när Människosonen kommer." Matt. 24:27. Jesus kommer från öster med himlens arméer som "KONUNGARNAS KONUNG OCH HERRNAS HERRE." Upp. 19:14,16. "kungarna från östern" är alltså inte kineserna, utan kung Jesus och hans arméer, som snart kommer att stiga ner från österhimlen för att erövra det moderna Babylon och för att befria Israel vid Armageddon!

Vilket Israel kommer Jesus att befria? Det kommer utan tvivel att vara ett Israel i Anden, som, efter att ha valt att vandra i Anden och att tolka profetior enligt Anden, också har valt att "gå ut" ur det stora Babylon och att överge dess köttsliga idéer (Gal. 5:16,25; Upp. 18:4). Låt oss vara en del av det Israel!

Kapitel 11
Grodor, Fabler och Armageddon

De flesta människor gillar inte grodor, men jag brukade fånga många när jag var en liten pojke. Visste du att Uppenbarelseboken talar om grodor? Otroligt nog förbinder det dem med slaget vid Armageddon.

Johannes skrev: ”Och jag såg att det ur drakens mun och ur vilddjurets mun och ur den falske profetens mun kom tre orena andar som liknade grodor. De är onda andar som gör tecken, och de drar ut till kungarna i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag.” ”Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Armageddon.” Upp. 16:13-14,16. Draken, vilddjuret och den falske profeten representerar de tre delarna av ”det stora Babylon” (vers 19). En noggrann läsning av detta avsnitt avslöjar att Armageddon har att göra med en sista global strid mellan dessa tre grodliknande andar, världens alla kungar och Gud den allsmäktige!

Den tredje av dessa "tre orena andar som liknade grodor" beskrivs som att de kommer "ut ur den falske profetens mun" och drar ut till "kungarna i hela världen" före Armageddon (verserna13,14,16). Vad skulle detta mycket symboliska språk om en grodliknande ande, som talar globalt genom en falsk profet, representera? Kan det representera ett världsomspännande system av falska profetior som nu lurar miljoner att tro att Armageddon bara är en Mellanösternkonflikt som inte involverar dem?

En plåga av grodor var en av Egyptens tio plågor. Bibeln säger: "Då räckte Aron ut handen över Egyptens vatten, och det kom upp grodor som täckte landet." 2 Mos. 8:6. Denna händelse utgör bakgrunden till Upp. 16:13. I Gamla testamentet kom grodorna upp från "Egyptens vatten". I Upp. 16:12-13 kommer de tre grodorna upp från "den stora floden Eufrat", vars vatten representerar " folken och människomassorna och länderna", som stödjer ”det stora Babylon”. Den tredje grodan som talar genom den falske profeten representerar ett gigantiskt system av falska profetior som redan nu täcker landet.

Den tredje grodan av falsk profetior undervisar nu om en bokstavlig Mellanöstern-Armageddon som involverar den bokstavliga floden Eufrat, Kina, Ryssland, den judiska nationen och ett återuppbyggt tredje tempel i gamla Jerusalem. Kära vän, allt detta är falsk profetia. Det är en del av "vinet" från Babylon, som bedrar alla nationer (Uppenbarelseboken 14:8; 18:23). Aposteln Paulus förutsade tydligt att den tid skulle komma då majoriteten skulle "vända bort sina öron från sanningen och vända sig till fabler." 2 Timoteus 4:3–4. Ja, vi lever nu i en tid av grodor och fabler!

Har du läst fabeln om den stiliga prinsen som förvandlades till en groda? Vilken katastrof! Ändå hade denna grodprins fortfarande talkraften kvar. En dag råkade den olyckliga grodprinsen träffa en vacker prinsessa. Han öppnade munnen, talade och övertygade jungfrun att ge honom en kyss. Då, hastigt, blev grodan en prins igen! Vad är moralen i denna berättelse för oss idag? Moralen är att om vi har hamnat under subtil påverkan av grodor och fabler, är det hög tid att förvandlas till en prins igen! Vi behöver kunglighetens kyss. Bibeln säger: "Kyss Sonen." Psalm 2:12. Genom sanningens ord som faller från kung Jesu läppar, kan vi befrias från den tredje grodan av falsk profetia!

"Och han samlade dem till en plats som, på hebreiska, kallas Armageddon." Upp. 16:16. Detta är den enda gången ordet "Armageddon" används i Bibeln. Sanningen är att det inte finns någon bokstavlig plats som kallas "Armageddon" någonstans i världen. Detta mystiska ord är en kombination av två ord: (1) "Ar", som betyder "berg" och (2) "Mageddon", som påminner oss om den gamla Megiddo-dalen (2 Krön. 35:22). I Gamla testamentet var

Megiddos dal en plats för blodiga strider och stora slakt. Således antyder det mystiska ordet "Armageddon" ett berg av slakt.

I Bibelns profetior används ordet "berg" symboliskt för att referera till Guds globala rike som en dag kommer att "fylla hela jorden" (Daniel 2:35,44–45). I Uppenbarelseboken 16:14 läser vi om en global sammankomst av "jordens och hela världens kungar" till en sista strid. Dessa världsomspännande krafter utgör satans globala rike. De kommer alla att samlas till "Armageddon", till Slaktberget. Sålunda drar vi slutsatsen att "Armageddon" syftar på en världsomspännande strid där Satans globala rike slutligen kommer att slaktas av det annalkande, Gud den Allsmäktiges, rike!

Själva slakten av Satans globala rike beskrivs direkt efter att ordet "Armageddon" har använts. Upp. 16:16-20 säger: ”Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Armageddon. Den sjunde tömde sin skål över luften. Och en stark röst gick ut från tronen i templet: "Det har skett." Och det kom blixtar och dån och åska och en så stor jordbävning att något liknande aldrig har hänt så länge människan har funnits på jorden, så stor och väldig var jordbävningen. Den stora staden rämnade i tre delar, och folkens städer störtade samman. Gud kom ihåg det stora Babylon och räckte det bägaren med sin stränga vredes vin. Alla öar flydde, och bergen fanns inte mer.” I motsats till den populära läran om den tredje grodan, beskriver dessa ord tydligt gudomlig vrede över Babylon och en global slakt som sträcker sig långt utanför Mellanösterns geografi!

Före Armageddon gick de tre grodliknande andarna "till jordens och hela världens kungar för att samla dem till striden på Guds allsmäktiges stora dag". Upp. 16:14. Samma sammankomst beskrivs i Upp. Kap. 19. Johannes skrev: " Och jag såg vilddjuret och jordens kungar och deras härar samlade till strid mot ryttaren på hästen och mot hans här." Upp. 19:19. Således är sammankomsten för Armageddon en sammankomst av världsstyrkorna i ”det stora Babylon” mot Jesus Kristus och Hans armé. Vem kommer att utgöra Hans armé? Det kommer att vara en armé av änglar som kommer tillbaka med Jesus vid hans andra ankomst (Matt 16:27; 24:31).

Följande avsnitt beskriver tydligt själva slaget vid Armageddon, Jesu Kristi seger och den slutliga slakten. "Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst, och han som satt på den heter Trofast och Sann, och han dömer och strider i rättfärdighet. Hans ögon var som eldslågor, och på sitt huvud bar han många kronor. Han hade ett namn skrivet som ingen känner utom han själv, och han var klädd i en mantel som var doppad i blod, och hans namn är Guds Ord. De himmelska härarna följde honom på vita hästar, och de var klädda i vitt rent linne. Ur hans mun kom ett skarpt svärd som han ska slå folken med, och han ska styra dem med järnspira, och han trampar Guds, den Allsmäktiges, stränga vredes vinpress. Och på sin mantel och på sin höft har han ett namn skrivet: "Kungarnas Kung och herrarnas Herre."." Upp. 19:11–16.

Detta är sanningen i Guds ord. Världsstyrkorna i Satans globala rike kommer snart att störtas vid Armageddon, Slaktberget. Mitt i ruinerna kommer den tredje grodan av falska profetior att ligga. Den grodan kommer aldrig att bli en prins. Men du och jag kan bli det! Så låt oss vända oss bort från alla grodor och fabler för att följa Kungen!

Kapitel 12
Åska från Himlens Tempel

”Och de samlade dem på den plats som på hebreiska heter Harmagedon. Den sjunde tömde sin skål över luften. Och en stark röst gick ut från tronen i templet: "Det har skett." Och det kom blixtar och dån och åska och en så stor jordbävning att något liknande aldrig har hänt så länge människan har funnits på jorden, så stor och väldig var jordbävningen.” Upp. 16:16-18. Omedelbart efter att ordet "Armageddon" har använts fokuserar nästa vers på "himlens tempel". Sedan kommer röster, åska, blixtar och en stor jordbävning. Gud försöker definitivt få vår uppmärksamhet! Ur sammanhanget säger den Allsmäktiges röst nu till oss, "titta upp" mot templet i himlen!

Den tredje grodan säger nu istället åt oss att se ner mot ett tredje tempel här på jorden. Detta är en strategi som kallas avledning. 1991, under Operation Desert Storm, byggde de allierade upp sina styrkor öster om Irak i Persiska viken. Således trodde Saddam Hussein att en attack skulle komma från öster. De allierade attackerade dock från väster! Denna attack var framgångsrik eftersom Saddam inte tittade åt det hållet. Idag gör den tredje grodan samma sak! Han vill att vi ska se i fel riktning mot ett återuppbyggt tredje tempel på jorden. Om vi följer hans kväkande råd, kommer vi att misslyckas med att lära oss den livräddande sanning som kommer från ett annat håll!

Återigen skrev Johannes: "Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel, och det kom blixtar, dån, åska, jordbävning och stora hagel." Upp. 11:19. Här är samma manifestationer av Guds kraft som vi nyss läste om i Upp. Kap. 16. Men nu är dessa fyrverkerier kopplade till att se "arken" i himlens tempel. Miljontals har sett filmen Raiders of the Lost Ark. I den hittar Indiana Jones förbundets förlorade ark. Den filmen var fantasi, men uppenbarelseboken är verklighet! Som ett resultat av den tredje grodans avledningsstrategi har kunskapen om den himmelska arken gått förlorad. Är det inte dags att återfå den kunskapen?

Samma manifestationer av Guds kraft som beskrivs två gånger i Uppenbarelseboken inträffade också när den Allsmäktige kom ner på berget Sinai för att ge de tio budorden (2 Mos 19:16-18; 20:1-17). De tio budorden kallades "vittnesbördets två tavlor, tavlor av sten, skrivna med Guds finger." 2 Mos 31:18. (Se även 2 Mos 34:28-29.) Efter att Mose tagit emot tavlorna "kom han ner från berget och lade tavlorna i arken." 5 Mos 10:5. Eftersom de två tavlorna placerades i arken, kallades den speciella lådan "vittnesbördets ark". 2 Mos 40:20-21.

Upp. 11:19 säger: "Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel, ..." Inuti den arken finns de tio budorden. Detta är en sanning som Gud vill att vi ska se! Ändå är djävulen fast besluten om att förblinda oss. Detta är anledningen till hans avledningsstrategi. Genom den tredje grodan, den falska profeten, försöker den store bedragaren nu avleda våra sinnen till ett återuppbyggt tredje tempel här på jorden. Varför? För det templet har ingen ark! Om vi följer hans kväkande råd kommer vi att titta åt fel håll, gå förbi himlens tempel och därmed misslyckas med att "se" den nuvarande betydelsen av de tio budorden!

”Det stora Babylon” har inte bara återuppbyggt muren mellan judar och hedningar, utan hon lär också ut att de tio budorden bara gavs till Israel och inte till kyrkan! Ändå förklarade Jesus Kristus, kyrkans författare: "Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Jag säger er sanningen: Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett. Därför ska den som upphäver ett av de minsta av dessa bud och lär människorna så

kallas minst i himmelriket. Men den som håller dem och lär ut dem, han ska kallas stor i himmelriket." Matt. 5:17–19. Med dessa ord sa Jesus tydligt att vi skulle "hålla" och "lära ut" "buden". Vi ska inte ens ”upphäva” ett enda av dem!

Några verser senare, i Matt 5:27, citerade Jesus det sjunde budet: "Ni har hört att det är sagt: Du ska inte begå äktenskapsbrott." Kristus kommenterade, "Jag säger er: Den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta." Matt 5:28. Här uppenbarade Jesus det andliga djupet i det sjunde budet och han tillämpade också det budet på alla.

Några kapitel senare tillrättavisade Jesus fariséerna för deras vilseledande praxis av att komma runt det femte budet. Han sade till dem: "Ni upphäver Guds ord för era stadgars skull." Matt 15:6. Här stod Jesus upp för de tio budorden och fördömde andra för att de bröt dem. Men i dag ställer många bekännande kristna Jesus i opposition till Guds lag. Syftar de verkligen på Nya testamentets Jesus?

Jakob skrev till de kristna: "Den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt. Han som har sagt: Du ska inte begå äktenskapsbrott, har också sagt: Du ska inte mörda. Om du inte begår äktenskapsbrott men mördar, så är du en lagbrytare." Jakob 2:10–11. Fundera på det, hur kan en kristen bli en "lagbrytare" av en lag som inte finns? Kan en fortkörande förare få en hastighetsböter för att ha överträtt en hastighetslag som inte finns? Självklart inte, men det finns definitivt hastighetslagar och om vi bara saktar ner och läser Jesu och Jakobs ord noggrant, kommer vi att upptäcka att de tio budorden fortfarande finns och gäller för kristna!

Paulus är mycket tydlig i sina skrifter att kristna inte är frälsta av lagen, utan av Jesu Kristi nåd. "Ty av nåd är ni frälsta genom tro." Ef. 2:8. Återigen, vi "förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar." Rom. 3:28. Ändå är Paulus lika tydlig i samma skrifter att de tio budorden fortsätter att existera och har ett syfte. Vad är detta syfte? Paulus förklarade: "genom lagen är insikt om synd." Rom. 3:20. Återigen sade han: "det var först genom lagen som jag lärde känna synden." Rom. 7:7.

Lagen är som en spegel. Ofta, när folk går upp på morgonen och ser sig i spegeln, gillar de inte vad de ser! Ändå är spegeln viktig. Vi måste titta i den! Det är samma sak med Guds lag. Om vi har modet att titta närmare på den kanske vi inte gillar det vi ser, men denna obekväma uppenbarelse kommer att hjälpa oss att känna vårt behov av Jesus Kristus. Som det står skrivet: "Så blev lagen vår övervakare fram till Kristus, för att vi skulle förklaras rättfärdiga av tro." Gal. 3:24.

Bibeln säger: "Kristus dog för våra synder." 1 Kor. 15:3. Men exakt vad är "våra synder"? Guds svar är: "Synd är överträdelse av lagen." 1 Joh. 3:4. Paulus skrev som sagt: "genom lagen är insikt om synd." Rom. 3:20. Så när vi tittar på lagen ser vi "våra synder", och när vi väl förstår "våra synder", då kan vi förstå varför Jesus dog på korset! För två tusen år sedan, utanför Jerusalem på toppen av en kulle som heter Golgata, upplevde Jesus Kristus alla våra synder av att bryta mot de tio budorden! "Våra synder" kom in i hans sinne och krossade hans hjärta! Genom oändlig kärlek till oss betalade Jesus det fulla priset för att vi brutit de ”tio stora”. Detta är sanningen. Jesus Kristus dog på berget Golgata för att vi har brutit mot de tio budorden som gavs på berget Sinai!

Gud gav "en annan lag" på berget Sinai som hade att göra med det jordiska templet och offrandet av djur. Denna lag innebar "offer och gåvor, brännoffer ... vilka bärs fram enligt lagen." Heb. 10:1,8. Enligt Paulus var det just denna ”lagen med dessa bud och föreskrifter” som utgjorde "skiljemuren" mellan judar och hedningar (Ef. 2:14–16). När Jesus dog, "avskaffade Han slaktoffret och matoffer ...". Dan. 9:27. Men den lagen om offer som upphörde var inte de tio budorden. De ”tio stora” är eviga, skrevs på sten [och med Guds finger] och är nu inne i arken i himlens tempel (Upp. 11:19). Det moderna Babylon, som

betyder "förvirring", har alltså inte bara återuppbyggt muren mellan judar och hedningar, utan det har också av misstag spikat de tio budorden på korset!

"Gud är inte förvirringens Gud." 1 Kor. 14:33. För att övervinna det moderna Babylons list måste vi acceptera Jesu (Matt 5:17–19), Paulus (Rom 3:19–20; 7:7,12–13), Jakob (Jakob 2:10–12) och Johannes (1 Joh. 3:4) ord angående fortsättningen av de tio budorden. Vi måste titta rakt in i de ”tio stora” och inse att *vi är syndare*. Då, vi förlorat allt självförtroende, måste vi omvända oss från våra synder och lita fullt ut på Jesu Kristi blod, förtjänster och värdighet! Först då kan vi få löftet om full förlåtelse för alla våra synder. Som det står skrivet: "Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh. 1:9. Jesus älskar oss. Om vi litar på honom fullt ut, kommer han att fullständigt förlåta oss!

Genom tron på Jesus får de troende "den Helige Andens gåva". Apg. 2:38. Han kallas "sanningens Ande" i Joh. 16:13. Sanningens Ande är som en atombomb i miniatyr som kan spränga bort synd och bedrägeri ur våra hjärtan! Genom Andens kraft görs det, övernaturligt, möjligt för troende att hålla de tio budorden. Paulus skrev: "Så skulle lagens rättfärdiga krav uppfyllas i oss som inte lever efter köttet utan efter Anden." Rom. 8:4. Den Helige Ande för också Jesu Kristi ömma kärlek in i våra hjärtan (Rom 5:5). Och Jesus sade: "Om ni älskar mig, så håll mina bud." Joh. 14:15.

Detta för oss till själva kärnan av frågan som i slutändan kommer att skilja Guds Israel i Anden från ”det stora Babylon”. Frågan är kärlek till Jesus Kristus som praktiskt demonstreras genom att hålla de tio budorden! I Upp. Kap. 14 representeras just denna fråga symboliskt genom att den ropas av en tredje ängel. ”En tredje ängel följde dem och sade med stark röst:” … "Här visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och Jesu tro." Upp. 14:9,12. Samma fråga upprepas i Upp. 12:17 och Upp. 22:13-15. Denna fråga kommer att förstås av alla som övervinner den tredje grodans avledningsstrategi, som ser till det högra templet och som ser den himmelska förbundsarken (Upp. 11:19).

Låt oss inte låta den tredje grodan leda oss bort från det tredje änglarnas budskap till ett falskt tredje tempel som inte har någon ark!

Kapitel 13
144 000 Israeliter

"I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot hennes övriga barn, dem som lyder Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd." Upp. 12:17. "Här visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och Jesu tro." Upp. 14:12. Precis som en "rest" av det forntida Israel kom ut ur det forntida Babylon och byggde upp ett andra tempel (Haggai 1:14), även så kommer en sista "rest" av det andliga Israel att komma ut från det moderna Babylon för att hålla de tio budorden som finns i arken i himlens tempel (Upp 11:19).

I profetian hänvisas till denna sista kvarleva som de 144 000 (Upp. 14:1-5). De beskrivs som att de kommer från "… alla Israels barns stammar." Upp. 7:4. Betyder detta att de alla är bokstavliga judar? Miljontals tror det. Några populära lärare liknar denna grupp vid "144 000 judiska Billy Grahams" som kommer att evangelisera världen under vedermödan. Men är detta rätt? Vi har tidigare sett att Paulus skrev att judar och icke-judar nu är "en" och är en del av "samma kropp" genom Jesus Kristus (Ef. 2:14; 3:4-6). Motsäger den sista boken i Bibeln Paulus ord? Återuppbygger Uppenbarelseboken en mur mellan judar och hedningar som Jesus Kristus avskaffade vid korset? Nej, självklart inte.

Låt oss ta på oss våra "Nya testamentets glasögon" och ta en närmare titt. De 144 000 beskrivs stå på "Sions berg" med Jesus Kristus (Upp. 14:1). Berget Sion är där Jerusalem ligger. Men i Uppenbarelseboken syftar "berget Sion" inte på något berg i Mellanöstern. Johannes skrev: "Och han förde mig i Anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner från himlen, från Gud." Upp. 21:10. Liksom Johannes var "i Anden", så måste vi också vara "i Anden" för att se sanningen om Sions berg och de 144 000. Paulus skrev till de troende: "Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, till änglar i mångtusental, till en festgemenskap och församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till Gud som är allas domare och till andarna av rättfärdiga som nått fullkomningen." Heb. 12:22,23. Här är berget Sion platsen där det nya Jerusalem finns. Det är kyrkans hem. Och det är där John såg de 144 000!

I Nya testamentet skrev Jakob sitt brev "… till de tolv stammarna i förskingringen". Jakob 1:1. Vilka var dessa tolv stammar? I nästa mening kallade Jakob dem: "Mina bröder." Sedan skrev han till dem om "att er tro prövas". Jakob 1:3. Således var dessa "tolv stammar", som Jakob skrev till som en enhet, troende på Jesus Kristus! I samma brev råder han de från dessa "tolv stammar" som var sjuka att "kalla till sig församlingens äldste" till särskild bön (Jakob 5:14). Således är det tydligt att för Jakob var de "tolv stammarna" en del av kyrkan!

De 144 000 "följer Lammet vart det än går." Upp. 14:1,4. De är alltså kristna som älskar Jesus. De har "inte orenat sig kvinnor, för de är Jungfrur (rena)." Upp.14:4. Detta betyder inte att de 144 000 endast består av bokstavliga, judiska, ogifta eller celibatära män! Nej! För detta skulle vara att lära ut masscelibat, som Paulus kallade "djävlars läror" i 1 Tim. 4:1-3. I 2 Kor. 11:2 använde Paulus också ordet "jungfru", och han tillämpade det på kyrkan! Hur är det då med de 144 000 som inte har "orenat sig med kvinnor"? Det här talar om de symboliska kvinnorna i Uppenbarelsebokens 17e kapitel.

Den stora sanningen är att de 144 000 representerar en sista kvarleva av Guds Israel i Anden, sammansatt av troende judar och hedningar, som inte är "orenade" av bedrägerierna och de falska profetiorna från det stora Babylon, mor och döttrar (Upp. 17:5). Anledningen till att Uppenbarelseboken hänvisar till att de kommer från "alla Israels barns stammar" är för att de allihop, i processen att lämna det moderna Babylon och alla bedrägeri, har gått igenom en

liknande "brottningsupplevelse" med Herren som Jakob gjorde när Herren ändrade hans namn till Israel i 1 Mos. Kap. 32!

I början av den här boken förstod vi att namnet "Jacob" bokstavligen betydde "skurk" eller "bedragare". Detta namn var en korrekt beskrivning av hans karaktär. Jakob stal sin fars sista välsignelse från sin bror Esau. Han ljög medvetet för Isak tre gånger (1 Mos. 27:19-24). Som ett resultat av sitt onda bedrägeri gick Jakob i exil i 20 år. På vägen hem upptäckte Jakob att Esau kom med 400 män för att möta honom (1 Mos. 32:6). Fylld av skuld, skam och skräck trodde Jakob att han var på väg att dö för sin synd.

Sedan kom den ensamma natten där han brottades med Guds ängel. Till slut, strax före gryningen, gav Jakob upp sig själv, ångrade sig från sin synd och höll fast vid den himmelske budbäraren och sade: "… Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig." 1 Mos. 32:26. Sedan kom detta svar från ängeln: "Du ska inte längre heta Jakob utan Israel, för du har kämpat med Gud och med människor och segrat." Vers 28. Genom omvändelse, ödmjukhet och tro övervann Jakob sin naturligt vilseledande natur. Gud gav honom ett nytt hjärta, ett nytt namn, en ny karaktär. Han hade vunnit segern!

Just den erfarenheten som förvandlade Jakob till ett "andligt Israel" är den typ av förvandlande erfarenhet som kommer att producera de 144 000! Detta är en djup tanke, men det är en sann tanke. Denna insikt är viktigare än upptäckten av Titanic 1985. Och den gäller oss alla. Av naturen är vi alla som Jakob - syndiga, felaktiga och vilseledande. Kanske har du, när du läser den här boken, upptäckt den chockerande sanningen att du har lurat andra om Bibelns profetior. Tanken är skrämmande! Bibeln säger: "Ett falskt vittne skall inte vara ostraffat, och den som talar lögner skall inte undkomma." Ord. 19:5. Precis som Esau kom för att möta Jakob, så kommer Gud den allsmäktige komma för att möta ”det stora Babylon” och för att straffa henne för hennes lögner. De som "älskar lögnen och håller sig till den" kommer att då befinna sig utanför det nya Jerusalem (Upp. 22:15). "Alla lögnare" kommer att hamna i eldsjön (Upp. 21:8). Således är sanningen om dessa Israel-frågor en fråga om liv och död!

Ändå älskar Jesus Kristus oss! På ett grymt kors plågades han, led, blödde och dog för alla våra synder, inklusive våra bedrägerisynder! Sedan uppstod han från de döda och steg upp till himlen och nu, som vår store överstepräst i himlens tempel, har Jesus Kristus gett oss Uppenbarelseboken för att lära oss sanningen! Just i detta ögonblick vädjar den gode herden till oss att lämna ”det stora Babylons” lögner innan det är för sent. "kom ut ur henne, mitt folk”, är hans sista uppmaning från himlen. (Upp. 18:4). Snart kommer det moderna Babylon att fullständigt ”brännas upp i eld, för mäktig är Herren Gud som dömer henne.” Upp. 18:8.

Detta är nu vår natt för andlig brottning! Men snart tar natten slut. Det var vid frambrytandet av dagen när den himmelske Budbäraren äntligen rörde vid Jakobs lår (1 Mos. 32:24,25). Det var då som Jacobs självförtroende äntligen bröts. Det var då han höll sig fast för kära livet vid Guds ängel. Så kommer det vara med oss. Enligt Bibelns profetior befinner vi oss redan nu vid "dagens frambrytande". Jesus Kristus kommer snart! Åh, må Mästaren röra vid oss nu och krossa oss! Må den Helige Ande spränga bort all vår stolthet! Låt oss hålla fast vid Jesus för våra liv och säga: "Jag kommer inte att släppa dig, om du inte välsignar mig!"

Precis som med Jakob, om vi ödmjukar oss, omvänder oss från våra synder och är helt beroende av Guds barmhärtighet, kommer inte Israels kung att överge oss. Om vi i enkel tro håller fast vid Jesus, kommer han definitivt att förlåta oss, förändra oss och ge oss ett nytt namn. Genom tro kan vi höra Mästaren säga: "Du ska inte längre heta Jakob utan Israel, för du har kämpat med Gud och med människor och segrat." 1 Mos. 32:28. Jesus Kristus är Abrahams sanna avkomma. Han är den segerrike! Genom tron på honom kommer Gud att få oss att "triumfera i Kristus". 2 Kor. 2:14. Genom Jesus kan vi undkomma ”det stora Babylons” snaror. Genom Guds nåd kan vi var och en bli, liksom Jakob, ett "andligt Israel".

Bibeln säger specifikt om de 144 000: " I deras mun har det inte funnits någon lögn. De är fläckfria inför Guds tron." Upp. 14:5. Liksom Natanael är de "sann(a) israelit(er) som är utan svek." Joh. 1:47. De övervann ”det stora Babylon”, hennes bedrägerier och hennes falska profetior. De 144 000 är som Jacob. De segrar över sin egna bedrägliga naturer genom Jesu Kristi nåd!

Ovanstående avsnitt i Upp. 14:5 om de 144 000 finner sin rot i Gamla testamentet. "De som är kvar av Israel ska inte göra orätt eller tala lögn, och ingen falsk tunga ska finnas i deras mun. De ska få beta och lägga sig ner utan att någon skrämmer dem." Sef. 3:13. Således kommer den sista kvarlevan av Israel att bestå av människor som talar sanning. De måste vara ett med Jesus Kristus, som är "sanningen". (Joh. 14:6). De måste också vägledas av "sanningens Ande". (Joh. 16:13). Bestående av både judar och hedningar som tror på Messias, kommer de att vara Guds sista Israel i Anden. Det är min personliga åsikt att siffran "144 000" är symbolisk. Men oavsett om det är bokstavligt eller symboliskt, hoppas jag att vi alla kommer att "vara i det antalet, när de heliga går - marscherandes in."

Den här boken heter ”Illusionen om Israel raserad”. I "Författarens introduktion" berättade jag den sanna historien om en grupp israeliska extremister som 1984 försökte spränga den muslimska klippkupolen inne i Jerusalem. Tack gode gud att den handlingen misslyckades. Om den hade varit framgångsrik skulle det ha resulterat i fruktansvärda blodsutgjutelser och förlust av många liv. Syftet med den här boken är definitivt inte att orsaka blodsutgjutelse eller förlust av liv. Snarare skrevs den för att upplysa sinnen och för att rädda själar. För uppriktiga kristnas och Bibelprofetilärares skull måste denna rasering lyckas!

Om du har förletts att tro att profetiorna i Uppenbarelseboken gäller ett Israel i köttet, måste dessa lögner avslöjas. Om du har fått lära dig att Uppenbarelsebokens uttalanden om Jerusalem, berget Sion, templet, Gog och Magog, Babylon och Eufratfloden gäller de faktiska platserna i Mellanöstern, måste dessa misstag slås sönder. Om du har accepterat tanken att Antikrist en dag kommer att gå in i ett återuppbyggt judiskt tempel under en sista sjuårig period av vedermöda, måste denna falska teori sprängas. Om uppriktiga människor har övertygat dig om att Armageddon kretsar kring Ryssland, Kina och den moderna staten Israel, då måste någon trycka på knappen som lyder, "Förstör globala vanföreställningar." Det är nu dags att fly från alla grodor och fabler!

Var och en av dessa förmodat "osänkbara" teorier kommer snart att slå i isen vid Armageddon. Alla sådana lögner kommer att försvinna precis som Titanic! "Överge skeppet" är ropet från vår kapten! "Kom ut ur henne, mitt folk!" är vädjan från vår snart kommande Befriare (Upp 18:4). Istället för att se mot ett jordiskt tempelberg i Mellanöstern, låt oss fokusera på templet i himlen där vår kärleksfulla överstepräst nu tjänar sitt blod för oss. Jesus är det sanna Israel, Abrahams avkomma (Jes. 41:8; Gal. 1:16). "Och om ni tillhör Kristus, då är ni Abrahams avkomma och arvingar enligt löftet." Gal. 3:29. Glöm aldrig dessa ord!

Må Gud hjälpa oss alla att vara bland Uppenbarelsebokens sista kvarleva av Israel i Anden, om vilka det står skrivet: "Här är de heligas tålamod: här är de som håller Guds bud och Jesu tro." Upp. 14:12. Må Paulus ord gälla oss: "Men ni är inte i köttet utan i Anden." Rom. 8:9. Låt oss leva i Anden och tolka profetior enligt Anden. Genom Jesu Kristi kärlek och barmhärtighet, må var och en av oss bli "en sann Israelit, i vilken det inte finns något svek." Joh. 1:47.

Vänligen dela sanningen med andra. Jesus kanske använda dig för att trycka på den röda knappen.